

รายงานผลการดำเนินงานที่สำคัญ ปี ๒๕๖๑ ภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

	หน้า
ความเป็นมา	๑
บทสรุป: ความเคลื่อนไหวการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ในรอบปี ๒๕๖๐	๑
ผลการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์	๔
การบรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ปี ๒๕๖๑	๓๑
◆ การบรรลุตัวชี้วัดการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์	๓๑
◆ การบรรลุตัวชี้วัดในมิติการลดปริมาณมลพิษและมิติดัชนีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๔๐
ข้อเสนอแนะการดำเนินงาน	๔๒

รายงานผลการดำเนินงานที่สำคัญในปี ๒๕๖๑

ภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ และมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยเฉพาะในระยะ ๕ ปีแรก และดำเนินการตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

คำสั่งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ที่ ๑/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อน ติดตามและกำกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์และแผนจัดการมลพิษ โดยมี กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นฝ่ายเลขานุการ

คณะกรรมการขับเคลื่อน ติดตาม และกำกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ รับทราบผลการดำเนินงานและระดับความสำเร็จในการบรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐ และในปี ๒๕๖๑ กรมควบคุมมลพิษ ได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมให้ข้อมูลผลการดำเนินงานในปี ๒๕๖๑ พร้อมปัญหาอุปสรรคที่กระทบต่อการดำเนินงาน และขอเสนอแนะเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนจัดการมลพิษ

บทสรุป: ความเคลื่อนไหวการดำเนินงานภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

ในรอบปี ๒๕๖๑

ภาคการผลิตและการบริการในภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยวและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวมีมาตรการและการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมการผลิตเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ

ภาคอุตสาหกรรม ได้ดำเนินโครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับป้ายข้อมูลรถยนต์ (Eco Sticker) การยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิต ส่งเสริมสถานประกอบการในการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Production) ส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) รวมทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ภาคเกษตรกรรม มีการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) และยกย่องเชิดชูเพื่อเป็นแรงจูงใจต่อเกษตรกร รวมทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตอินทรีย์วัตถุบำรุงดินและปุ๋ยหมักที่มีคุณภาพดี เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี

ภาคการคมนาคมขนส่งและภาคพลังงาน จัดทำมาตรฐานคุณภาพบริการขนส่งด้วยรถบรรทุก (Q MARK) การพัฒนาและส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุก (CSR) รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ พัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน จัดซื้อรถโดยสารปรับอากาศใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ

ภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว มีการใช้กฎระเบียบ เพื่อบริหารจัดการและยกระดับการท่องเที่ยว ได้แก่ ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เรื่อง การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จัดทำข้อห้ามในการใช้พื้นที่ภายในอุทยานแห่งชาติ การศึกษาขีดความสามารถในอุทยานแห่งชาติ และโครงการส่งเสริมและพัฒนาการบริการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism)

ภาคการบริโภค มีการใช้มาตรการส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการลดขยะและมีการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ กำหนดนโยบายการเลิกใช้ภาชนะโฟมบรรจุอาหาร ดำเนินโครงการ “ทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม” ให้หน่วยงานภาครัฐเป็นต้นแบบและร่วมรณรงค์ให้ภาคเอกชนและประชาชนลดและคัดแยกขยะมูลฝอย ลดรับ ลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วและงดใช้โฟมบรรจุอาหาร รวมถึงในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ สวนสัตว์ และมีการจัดการขยะบ่อสุ่ทะเล ในพื้นที่ ๒๔ จังหวัดชายทะเล ส่งเสริมการใช้ระบบบัตรสะสมคะแนนในการซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Card) ปรับปรุงและพัฒนา Green Card Application

- **การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรรม แหล่งท่องเที่ยวและธุรกิจการท่องเที่ยวเพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** โดยภาครัฐได้สนับสนุนให้ความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ มาตรฐานและเกณฑ์การปฏิบัติที่ดี มีการดำเนินกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในปี ๒๕๖๑ มีผู้ประกอบการได้รับการประเมินผลการดำเนินงานที่ปฏิบัติตามเกณฑ์และมาตรฐาน อาทิ สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลอุตสาหกรรมสีเขียว ๓,๐๓๓ แห่ง สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว ๑๒๘ ราย อุทยานแห่งชาติสีเขียว ๑๓ แห่ง สถานประกอบการ Green Production ๒๗ แห่ง สำนักงานสีเขียว (Green Office) ๕๕ แห่ง

- **ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์สิ่งแวดล้อมสำหรับสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์สิ่งแวดล้อม ๗ ประเภท ได้แก่ ผลิตเขียว ผลิตคาร์บอน ผลิตลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์หรือผลิตโลกร้อน ผลิตประหยัดไฟฟ้าเบอร์ ๕ ผลิตประสิทธิภาพสูง ใม่เขียว และผลิตคาร์บอนนิวทรัล แบ่งเป็นสินค้า ๙๒ ประเภทและบริการ ๗ ประเภท หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพยายามที่จะขยายให้ครอบคลุมทุกภาคการผลิต เพื่อส่งเสริมให้มีการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในส่วนภาครัฐมีการส่งเสริมให้เพิ่มรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ระบบการจัดซื้อจัดจ้างฯ ภายใต้แผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ระยะที่ ๓ ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ซึ่งจะมีการขยายผลไปสู่ภาคเอกชนและประชาชน และจัดทำเกณฑ์สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการบริโภคในวงกว้าง

- **การประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมครอบคลุมหลายช่องทางและมีรูปแบบการนำเผยแพร่หลากหลาย** เพื่อกระตุ้นการรับรู้และความตระหนักให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมามีปัญหาขยะยังคงเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจมาโดยตลอด ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ผลิตสื่อและเผยแพร่ความรู้ผ่านทางวิทยุ โทรทัศน์ เฟสบุ๊ก วิทยุกระจายเสียง ป้ายประกาศในชุมชน และหนังสือพิมพ์ โดยจัดทำสื่อในรูปแบบต่างๆ อาทิ สปอตวิทยุ โทรทัศน์ คลิปวิดีโอ รวมทั้งข้อมูลในรูปแบบของ Infographic คู่มือ แผ่นพับ เพื่อให้ถ่ายทอดความเข้าใจ และส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้ในการจัดการสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นการคัดแยกขยะ การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์และขยะพลาสติก การจัดการน้ำเสีย การจัดการหมอกควันและไฟป่า ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM_{2.5} ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีการบรรจุหลักสูตรด้านสิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษาเพื่อให้เยาวชนมีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม การศึกษาวิจัยและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนการริเริ่มโครงการส่งเสริมให้หน่วยงานราชการและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการลดรับ ลดให้ ถุงพลาสติกและงดใช้โฟม

- **หน่วยงานภาครัฐมีการติดตามตรวจสอบและเสริมศักยภาพให้แหล่งกำเนิดมลพิษให้ปฏิบัติตามกฎหมาย/มาตรฐานเพื่อควบคุมการระบายมลพิษอย่างต่อเนื่องและเข้มงวด** อาทิ การใช้มาตรการบังคับทางปกครองกับแหล่งกำเนิดมลพิษและให้คำปรึกษากับแหล่งกำเนิดมลพิษในการแก้ไขปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อให้คุณภาพน้ำทิ้งเป็นไปตามมาตรฐาน การตรวจสอบการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งปฏิบัติตามกฎหมายประมาณร้อยละ ๕๗ ติดตามตรวจสอบตรวจจับยานพาหนะที่ก่อมลพิษทางอากาศและเสียง (ควันดำ-เสียงดัง) ในพื้นที่เขตเมืองใหญ่เพื่อให้เจ้าของยานพาหนะมีการดูแลและบำรุงรักษาเครื่องยนต์ให้ระบายนมลพิษอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยยานพาหนะในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีการตรวจวัดควันดำ รถยนต์ปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ ๙๕ รถโดยสารประจำทางปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ ๙๙.๘

- **ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการจัดการของเสียทั้งชุมชน อุตสาหกรรม ให้ครอบคลุมพื้นที่และสามารถเดินระบบอย่างมีประสิทธิภาพ** ได้แก่ การจัดการขยะมูลฝอย มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่เปิดดำเนินการ ๒,๗๘๖ แห่ง จากทั้งหมด ๓,๒๐๕ แห่ง มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการอย่างถูกต้อง รวม ๖๔๗ ระบบ การจัดการกากของเสียในภาคอุตสาหกรรม มีโรงงานบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม ๙,๔๑๔ แห่ง สามารถบำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมรวม ๒๒.๐๒ ล้านตัน สัดส่วนศักยภาพรองรับระหว่างผู้ก่อกำเนิดของเสีย (WG) กับผู้รับบำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม (WP) รายภูมิภาค (WP:WG) เป็นดังนี้ ภาคใต้ ๑๑๒:๑ ภาคเหนือ ๑๑๗:๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๘๑:๑ ภาคตะวันตก ๖๐:๑ ภาคกลาง ๔๔:๑ ภาคตะวันออก ๑๒:๑ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด ๕๕,๔๙๗.๒๒ ตัน ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ๔๙,๘๙๗.๘๖ ตัน (ร้อยละ ๘๙.๙๑) มีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ ๗๘ แห่ง (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗ แห่ง เอกชน ๔ แห่ง โรงพยาบาล ๖๑ แห่ง และ Autoclave ๖ แห่ง) และการจัดการน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม ๑๐๕ แห่ง รองรับน้ำเสียได้ ๒.๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๒๗) สถานภาพระบบบำบัดน้ำเสีย เดินระบบได้ ๙๕ แห่ง ชำรุด ๗ แห่ง ชะลอหรือยกเลิกโครงการ ๓ แห่ง

- **การเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือที่สำคัญให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการร่วมกันในการจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพ** อาทิ กำหนดให้มีตัวชี้วัดการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้แก่ การบริหารจัดการขยะมูลฝอย คุณภาพอากาศ แหล่งน้ำ การเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อม เช่น การกำกับดูแล ตรวจประเมินและติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ประกอบการ การให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการ มอบรางวัลเพื่อยกย่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดูแลสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ การให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางและให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการวางแผนในการแก้ปัญหา รวมทั้งศึกษาการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศ

- **การเสริมความรู้และความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนช่วยดำเนินการจัดการมลพิษ** โดยการให้ความรู้และเพิ่มศักยภาพการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยสนับสนุนภารกิจของภาครัฐ การเฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อาทิ สร้างเครือข่าย/ความร่วมมือกับภาคประชาชนในการลดการเผาในที่โล่งและหมอกควัน สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรเอกชน องค์กรชุมชน และภาคีในพื้นที่ต่างๆ การจัดทำพื้นที่ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้หรือกรณีตัวอย่างในการจัดการมลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ การจัดการขยะมูลฝอย การจัดการสารอันตรายและของเสียอันตราย รวมถึงความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งอนุสัญญาด้านการจัดการสารเคมี และความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม

ผลการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้น

สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคบริการ ภาคการท่องเที่ยว ภาคพลังงาน และภาคการขนส่ง ให้ใช้ทรัพยากรในการผลิตอย่างคุ้มค่า ใช้เทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกะดับมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการรักษาสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การบริโภคและการใช้ทรัพยากรที่พอดี

มาตรการการดำเนินงาน

๑. กำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมหลักของประเทศให้ชัดเจน ดำเนินนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
๒. สนับสนุนการปรับปรุงกระบวนการผลิตของผู้ประกอบการ
๓. ลดการใช้สารเคมีอันตราย
๔. ส่งเสริมการออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Design)
๕. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนของเสียจากกระบวนการผลิตระหว่างโรงงานอุตสาหกรรม
๖. ส่งเสริมและพัฒนากฎระเบียบควบคุมการนำเข้า ส่งออก เศษวัสดุรีไซเคิล และคุณภาพวัตถุดิบจากวัสดุรีไซเคิลแล้ว
๗. ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เป็นแรงจูงใจ ได้แก่ ลดภาษีเครื่องจักรอุปกรณ์ให้กับผู้ผลิตสินค้า ลดภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดทำโปรแกรมส่งเสริมการลงทุน
๘. กำหนดมาตรฐานรับรองสินค้า/ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนดฉลาก
๙. กำหนดให้มีหน่วยงานให้การรับรองฉลากสิ่งแวดล้อม (Eco-Labeling)
๑๐. ยกกระดับมาตรฐานทั่วไปที่ควบคุมปริมาณปรอทในผลิตภัณฑ์ให้เป็นมาตรฐานเชิงบังคับ
๑๑. สื่อสารประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับรางวัล
๑๒. พัฒนาค้าเกษตรให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้วิธีการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) โดยเป็นมาตรฐานเชิงสมัครใจในระยะแรก
๑๓. ออกนโยบายให้สินค้าเกษตรเป้าหมายสำคัญทำการเกษตรโดยใช้ GAP

๒๓. พัฒนามาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
๒๔. สื่อสารประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการท่องเที่ยวที่ได้รับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
๒๕. ใช้มาตรการลดปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคลที่วิ่งในพื้นที่การจราจรหนาแน่น
๒๖. ยกกระดับการผลิตยานพาหนะให้รองรับการยกระดับมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษและคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง
๒๗. สนับสนุนการผลิตยานพาหนะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒๘. สนับสนุนงบประมาณจัดทำสนามทดสอบระดับเสียงยานพาหนะใหม่ขณะวิ่ง
๒๙. สนับสนุนให้เกิดการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓๐. ปรับปรุงถนนให้มีความเรียบ
๓๑. จัดทำทะเบียนการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษของภาคการขนส่ง (Pollution Release and Transfer Registers: PRTR)
๓๒. สนับสนุนการใช้เชื้อเพลิงสะอาดสำหรับยานพาหนะ
๓๓. กำหนดมาตรการป้องกัน/ควบคุมมลพิษโรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินและพลังงานทดแทน
๓๔. กำหนดมาตรการหรือระบบรองรับการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ประเภทแบตเตอรี่
๓๕. พัฒนามาตรฐานอาคารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๓๖. กระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและเกิดค่านิยมพอดี ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย
๓๗. ใช้สื่อประชาสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ เพื่อสร้างกระแสค่านิยมการบริโภคและการเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มาตรการการดำเนินงาน	
<p>๑๔. ผลิตภัณฑ์เกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่ Zoning</p> <p>๑๕. ลดการใช้สารเคมีอันตราย</p> <p>๑๖. ถอดบทเรียน Smart Farmer</p> <p>๑๗. กำหนดมาตรฐานรับรองสินค้าเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนดฉลาก</p> <p>๑๘. สื่อสารประชาสัมพันธ์เกษตรกรที่ได้รับรางวัล</p> <p>๑๙. กำหนดปริมาณนักท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๒๐. พัฒนาศักยภาพให้ผู้ประกอบการมีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒๑. จัดทำข้อควรปฏิบัติ (Do and Don't) สำหรับนักท่องเที่ยว</p> <p>๒๒. ใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เป็นแรงจูงใจ</p>	<p>๓๘. กำหนดพฤติกรรมบริการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนในประเทศ</p> <p>๓๙. ออกนโยบายรัฐบาลเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเข้าสู่พฤติกรรมบริการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔๐. ให้ภาครัฐ ภาคเอกชน เป็นผู้นำในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Public Procurement)</p> <p>๔๑. แก่ไขระเบียบว่าด้วยการพัสดุ เพื่ออำนวยความสะดวกหน่วยงานราชการในการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>

ผลการดำเนินงาน	
๑. ด้านการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
<p>๑. โครงการยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิต</p> <p>๑) จัดอบรมหลักสูตรสร้างนักปฏิบัติด้านมาตรฐานระบบการจัดการของสถานประกอบการ หลักสูตร ISO 14001:2015 ๒) จัดฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างที่ปรึกษา/วิทยากร (Train the Trainer) ด้านมาตรฐานระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ISO 14001:2015</p> <p>๒. โครงการส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพการผลิตด้วยเทคโนโลยีรีไซเคิลและการนำกากของเสียอุตสาหกรรมกลับมาใช้ประโยชน์</p> <p>๑) มีสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีผลิตภาพเพิ่มขึ้นรวม ร้อยละ ๘๘ โดยคิดจากผลิตภาพที่เปลี่ยนแปลง</p> <p>๒) มีผู้ประกอบการนำองค์ความรู้เทคโนโลยีรีไซเคิลของเสีย ๒ ชนิด (ประเภทน้ำยากัดลยวงจรและของเสียประเภทกากตะกอนทองเหลืองและฝุ่นทองเหลือง) ไปประยุกต์ใช้ในระดับห้องปฏิบัติการและระดับโรงงานต้นแบบ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับของเสีย ๒ ชนิด รวมมูลค่า ๑๘,๘๓๓,๘๕๐ บาท</p> <p>๓. โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับป้ายข้อมูลรถยนต์ (Eco Sticker)</p>	<p>๑๐. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานสากลเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM)</p> <p>๑) มอบรางวัลให้กับสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ที่ผ่านเกณฑ์การดำเนินงานตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม โดยแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ (๑) รางวัลสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๑๐ แห่ง (๒) รางวัลสำหรับสถานประกอบการเครือข่าย (CSR-DPIM Continuous) ประจำปี ๒๕๖๐ จำนวน ๔๗ แห่ง</p> <p>๒) ฝึกอบรม (Coaching) และทวนสอบสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ที่เข้าร่วมโครงการปี ๒๕๖๑</p> <p>๓) ดำเนินการทวนสอบตามแนวทางการจัดทำรายงานและทวนสอบการดำเนินงานตามแนวทางมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ปี ๒๕๖๑ มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๑ แห่ง</p> <p>๔) จัดกิจกรรมเครือข่าย CSR-DPIM (CSR-DPIM Network) ดังนี้ (๑) จัดฝึกอบรม Group Training เพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจการดำเนินงาน การจัดทำรายงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับเครือข่าย CSR-DPIM (๒) จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และศึกษาดูงานในประเทศ (๓) จัดทำรายงานด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนในลักษณะ Self-Assessment Report ตามกรอบการจัดทำ</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>๑) อนุมัติ Eco Sticker ซึ่งมีการปรับตามการจัดเก็บภาษี โดยคิดจากราคาขายปลีกแนะนำ ๒,๘๐๙ บาท (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑)</p> <p>๒) มีเว็บไซต์ www.car.go.th เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลป้ายข้อมูลรถยนต์ตามมาตรฐานสากล หรือ Eco Sticker ของรถยนต์ที่มีการจำหน่ายในประเทศ สำหรับผู้บริโภค หรือประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการยานยนต์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓) มี Mobile Application คือ Car Search และ Fuel Tracker ที่รองรับทั้งระบบ iOS และ Android เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถใช้งานได้อย่างสะดวกมากขึ้น</p> <p>๔. จัดกิจกรรมปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการ เพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมใหม่ โดยใช้พลังงานลดลงจากกระบวนการย้อมแบบเดิมประมาณ ร้อยละ ๑๐-๒๐</p> <p>๕. จัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ งานวิจัยการประยุกต์ใช้นวัตกรรมกระบวนการผลิตเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสิ่งทอ และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย</p> <p>๖. พัฒนาผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป โดยให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ปี ๒๕๖๑ สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม ๓๐ กิจกรรม</p> <p>๗. ให้คำปรึกษาแนะนำด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Packaging) มีผู้ประกอบการที่ต้องการปรับปรุงบรรจุภัณฑ์เดิม ๑๔ กิจกรรม และที่ต้องการบรรจุภัณฑ์ใหม่ ๖ ราย จากการเปรียบเทียบค่าคาร์บอนฟุตพริ้นท์ก่อนและหลังการพัฒนาจากกระบวนการผลิต ภายหลังจากการพัฒนาส่วนใหญ่มีการปลดปล่อยค่าคาร์บอนต่ำลง</p> <p>๘. จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ผู้ประกอบการที่ได้ขึ้นทะเบียนฉลากคาร์บอน ภายใต้งาน “ร้อยดวงใจ ร่วมใจ ลดโลกร้อน ๖๑” เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ร่วมกันลดก๊าซเรือนกระจกภายในประเทศ</p> <p>๙. ดำเนินการโครงการส่งเสริมสถานประกอบการในการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Production) ให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กมีการปรับปรุงกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าควบคู่กับการจัดการสิ่งแวดล้อม ปี ๒๕๖๑ มีสถานประกอบการผ่านการรับรอง จำนวน ๒๗ แห่ง</p>	<p>รายงานของ CSR-DPIM ในปี ๒๕๖๑ มีผู้ประกอบการเครือข่ายจัดทำรายงาน ๕๗ แห่ง จากผู้ประกอบการเครือข่าย ๗๖ แห่ง</p> <p>๕) ผูกอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจกับสถานประกอบการอุตสาหกรรมแร่เรื่องมาตรฐาน CSR-DPIM (CSR-DPIM Beginner) กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มโรงงานไม่ บด หรือย่อยหิน ในกลุ่มจังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี และจังหวัดในเขตภาคกลาง</p> <p>๑๑. ส่งเสริมการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลมาใช้ในสถานประกอบการ โดยจัดอบรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรม ๕ส โดยในปี ๒๕๖๑ มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๑๔ ราย ผ่านการประเมิน ๑๑ ราย</p> <p>๑๒. โครงการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) และอุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อพัฒนาระดับมาตรฐานสถานประกอบการ ได้แก่ เหมืองแร่ โรงแต่งแร่ โรงงานไม่ บดหรือย่อยหิน และโรงประกอบโลหกรรม ดังนี้</p> <p>๑) ปี ๒๕๖๑ มีสถานประกอบการขอรับการตรวจประเมินตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว ๓๐ ราย และขอรักษามาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว ๑๐๒ ราย</p> <p>๒) ตรวจประเมิน คัดเลือกและพิจารณาสถานประกอบการตามมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว ปี ๒๕๖๑ มีสถานประกอบการผ่านเกณฑ์การประเมินและได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว ๒๗ ราย และรายเดิมที่ขอรักษามาตรฐาน ๑๐๑ ราย</p> <p>๓) จัดงาน Green Mining Award 2018 เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๑ เพื่อประกาศเกียรติคุณและเชิดชูเกียรติให้กับสถานประกอบการที่สามารถยกระดับการประกอบไปสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว</p> <p>๑๓. กำหนดมาตรฐาน ๒ เรื่อง คือ ถังพอลิเอทิลีนสำหรับบำบัดน้ำเสียจากอาคารบ้านเรือน และถังพลาสติกเสริมใยแก้วสำหรับบำบัดน้ำเสียจากอาคารบ้านเรือน คาดว่าจะสามารถเสนอคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพิจารณาในเดือนมกราคม ๒๕๖๒</p>

ผลการดำเนินงาน	
๒. ด้านการผลิตภาคเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
<p>๑. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการ การปลูกผัก และการเพาะเมล็ดพันธุ์ผักด้วยระบบอินทรีย์ให้กับเกษตรกร อ.อัมพวา จ. ตาก และคณะครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พร้อมทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้ในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่แปลงผักระบบอินทรีย์</p> <p>๒ ถ่ายทอดเทคโนโลยีโรงเรือนพลาสติกคัดเลือกแสงสำหรับการเพาะปลูกและการบริหารจัดการแบบครบวงจร เพื่อให้เกษตรกรลดการใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่เป็นอันตรายต่อคนและสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันได้ถ่ายทอดแล้ว ๑๐๒ หลัง</p> <p>๓. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตและการใช้สารชีวภัณฑ์แบบควบคุมคุณภาพมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพและถูกวิธี เพื่อลดการใช้สารเคมีในพื้นที่ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช ๙ แห่งทั่วประเทศ เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับเกษตรกร</p>	<p>๔. ดำเนินโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning by Agri-Map) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการปลูกข้าวและยางพาราในพื้นที่ไม่เหมาะสมเป็นกิจกรรมอื่นที่มีศักยภาพการผลิตในพื้นที่ ปี ๒๕๖๑ ดำเนินการ ๖๘ จังหวัด พื้นที่ ๒๗๐,๑๖๗ ไร่</p> <p>๕. ยกย่องเชิดชูเพื่อเป็นแรงจูงใจต่อเกษตรกร โดยคัดเลือกเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ คือ หมอดินอาสา จ.ภูเก็ต หมอดินอาสาประจำหมู่บ้านซึ่งเป็นผู้ริเริ่ม Zero Waste Agriculture ต.ฉลอง อ.เมือง จ.ภูเก็ต</p> <p>๖. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตอินทรีย์วัตถุบำรุงดินและปุ๋ยหมักที่มีคุณภาพดี เพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี ได้แก่ (๑) ผลิตปุ๋ยแบบไม่พลิกกลับกองด้วยวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร (๒) ผลิตปุ๋ยหมักจากมูลไส้เดือนดิน</p>
๓. ด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
<p>๑. ออกประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ เรื่อง การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน</p> <p>๒. ศึกษาขีดความสามารถในอุทยานแห่งชาติ ๓ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ และอุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี ปัจจุบันอยู่ระหว่างการศึกษา</p> <p>๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการบริการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) โดยจัดกิจกรรมดำน้ำเก็บขยะในทะเล ท่าเรือปากเมง อ.สิเกา จ.ตรัง เพื่อส่งเสริมพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวให้คำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>๔. จัดทำข้อห้ามการใช้พื้นที่ภายในอุทยานแห่งชาติ ทำการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์สำนักอุทยานแห่งชาติ http://portal.dnp.go.th/p/nationalpark</p>	<p>๕. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เข้ารับการตรวจประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๒๖ แห่ง อุทยานแห่งชาติ ๒๔ แห่ง ขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจประเมินมาตรฐานฯ</p> <p>๖. ส่งเสริมการบริการโรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Hotel) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับโรงแรมในการปรับปรุงการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับการจัดซื้อจัดจ้างและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานภาครัฐ และยกระดับสู่มาตรฐานการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระดับสากล ปี ๒๕๖๑ มีโรงแรมที่ผ่านการรับรองเกณฑ์ ๔๓ แห่ง</p> <p>๗. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอินโฟกราฟิกและคลิปวิดีโอ และสื่อสารข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ อาทิ อินโฟกราฟิก "ชายหาดปลอดบุหรี่" คลิปวิดีโอ "ที่นี่ไม่เหมาะกับผม" และ "กู่ทะเลสวยด้วยตัวคุณ" เผยแพร่ทางเว็บไซต์ เพชบุ๊คของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต เครือข่ายสื่อมวลชนในพื้นที่ สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ และผู้ประกอบการท่องเที่ยวและโรงแรม</p>

ผลการดำเนินงาน

๔. ด้านการคมนาคมขนส่งและการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. จัดทำมาตรฐานคุณภาพบริการขนส่งด้วยรถบรรทุก (Q MARK) เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการขนส่งให้มีระบบบริหารจัดการด้านการขนส่งที่เป็นระบบมีประสิทธิภาพ และมีศักยภาพและแข่งขันในระดับอาเซียน ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินธุรกิจด้านการขนส่งให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังนี้ (๑) ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องมีแนวทางปฏิบัติเพื่อการรักษาและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มีมาตรการป้องกันและดำเนินการอย่างเหมาะสม ไม่สร้างมลพิษหรือก่อสารปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อม (๒) ผู้ประกอบการขนส่งจะต้องมีแนวทางปฏิบัติด้านการขนส่งที่ได้มาตรฐานและความปลอดภัยเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น จัดทำแผนการตรวจสภาพและบำรุงรักษารถตามระยะเวลาที่เหมาะสม สนับสนุนให้ผู้ประกอบการขนส่งมีแผนการนำยานพาหนะมลพิษต่ำมาใช้งาน เป็นต้น

๒. ดำเนินโครงการพัฒนาและส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุก (CSR) อยู่ระหว่างรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามผู้ประกอบการขนส่งทั่วประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์ ปรับปรุงและพัฒนา และจัดทำเป็นคู่มือเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ความปลอดภัย และการขนส่งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. พัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน ภายใต้แผนแม่บทในการพัฒนาระบบการขนส่งที่ยั่งยืนและลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๓) มีการดำเนินงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของ รฟม. ดังนี้

- ๑) โครงการรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง-บางซื่อ (รถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล)
- ๒) โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ (รถไฟฟ้ามหานคร สายฉลองรัชธรรม)
- ๓) โครงการรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง-บางแค และช่วงบางซื่อ-ท่าพระ
- ๔) โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงหมอชิต-สะพานใหม่-คูคต
- ๕) โครงการรถไฟฟ้าสายสีชมพู ช่วงแคราย-มีนบุรี
- ๖) โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงตลิ่งชัน-ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย และช่วงศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย-มีนบุรี
- ๗) โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน-ราษฎร์บูรณะ (วงแหวนกาญจนาภิเษก)
- ๘) โครงการรถไฟฟ้าสายสีเหลือง ช่วงลาดพร้าว-สำโรง

๔. จัดซื้อรถโดยสารปรับอากาศใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติ (NGV) ๔๘๙ คัน และจัดซื้อรถโดยสารไฟฟ้า (Electric Vehicle : EV) ๓๕ คัน ก่อสร้างสถานีอัดประจุไฟฟ้า ๑ สถานี

๕. จัดเก็บภาษีรถยนต์ตามอัตราการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ โดยรถยนต์ที่ปล่อย CO₂ ต่ำกว่าจะมีภาระภาษีที่ต่ำกว่ารถยนต์ที่ปล่อย CO₂ สูง เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรถยนต์นำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการผลิตรถยนต์ และส่งเสริมให้ประชาชนเลือกใช้รถยนต์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

๖. จัดเก็บภาษีน้ำมันเชื้อเพลิงตามหลักการด้านสิ่งแวดล้อม โดยจัดเก็บภาษีเฉพาะน้ำมันที่ผลิตจากฟอสซิล สำหรับน้ำมันที่มาจากเชื้อเพลิงชีวภาพจะได้รับการยกเว้นภาษี เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนบริโภคน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีสัดส่วนของเชื้อเพลิงชีวภาพมากขึ้น

๗. ติดตั้งสถานีอัดประจุไฟฟ้า เพื่อสนับสนุนการใช้จ่ายยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย ปัจจุบันมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าที่แล้วเสร็จและเปิดให้บริการแล้ว ๑๕ หัวจ่าย จาก ๑๓ หน่วยงาน คาดว่าในปี ๒๕๖๒ จะเปิดให้บริการ ๑๕๐ สถานี

๘. สนับสนุนให้เกิดการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- ๑) พัฒนาการเชื่อมต่อของระบบขนส่งสาธารณะ โดยก่อสร้างทางเดินยกระดับลอยฟ้า (Sky walk) บริเวณรถไฟฟ้า BTS สถานีบางหว้า และสถานีท่าเรือตากสิน (ข้ามคลองภาษีเจริญ) และก่อสร้างทางเดินยกระดับลอยฟ้า (Sky walk) บริเวณรถไฟฟ้า BTS (สถานีบางนา-สถานีอุดมสุข) และจุดเชื่อมต่อบางนา
- ๒) ส่งเสริมให้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ เช่น จัดกิจกรรม Bangkok Car Free Day 2017-2018 โครงการจักรยานสาธารณะกรุงเทพมหานคร (ปั่น-ปั่น) ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเดินทางโดยไม่ใช้เครื่องยนต์

๙. ก่อสร้างทางจักรยานโครงข่ายทางหลวงชนบท บำรุงรักษาผิวจราจรและทางเดินเท้าอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้อยู่ในสภาพดีสามารถเดินทางสัญจรได้สะดวกและปลอดภัย

๑๐. บูรณะปรับปรุงผิวทางให้มีค่าเฉลี่ยของดัชนีความเรียบผิวทางสากล (International Roughness Index : IRI) ทางหลวงชนบททั่วประเทศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับโครงข่ายทางหลวงชนบท มีค่า IRI ไม่เกิน ๔.๐

ผลการดำเนินงาน	
๕. ด้านการส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
<p>๑. ผลิตและเผยแพร่รายการวิทยุและโทรทัศน์ สปอต สารคดี ทางวิทยุ ทั้งภาษาไทยและภาษาถิ่น เพื่อประชาสัมพันธ์ การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม อาทิ รายการโลกใสไร้ขยะ สปอตวิทยุ "ใช้ถุงผ้า ลดขยะ" และ "แทนพลาสติกได้" เป็นต้น</p> <p>๒. โครงการเสริมสร้างศักยภาพของเมืองในการผลิตและการบริโภค ที่ยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุน อปท. ในการดำเนินงานด้านการผลิต และการบริโภคที่ยั่งยืน ดำเนินงาน ๔ พื้นที่ ได้แก่ ทต.หนองบัวใต้ จ.ตาก ทต.กุฎโง้ง จ.ชลบุรี ทต.โพธิ์ไทร จ.อุบลราชธานี และ ทม.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งโครงการได้ให้ความสำคัญ ในการเสนอแนวทางวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของ การลดปริมาณขยะมูลฝอยจากต้นทาง</p> <p>๓. ส่งเสริมสำนักงานสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Office) โดยพัฒนาเกณฑ์ ทดสอบเกณฑ์และประเมินผล เพื่อรับรองสำนักงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดการปล่อย Green House Gases ในทุกภาคส่วน ปี ๒๕๖๑ มีหน่วยงาน ที่สมัครเข้าร่วมโครงการ ๑๐๓ แห่ง การถอดบทเรียน เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงเกณฑ์และมาตรฐาน ของสำนักงานสีเขียว มีหน่วยงานที่ผ่านการรับรองสำนักงานสีเขียว ๕๕ แห่ง</p>	<p>๔. ผลิตและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างกระแสนิยมการผลิต การบริการ และการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผ่านช่องทาง สื่อต่างๆ เผยแพร่ทางสื่อออนไลน์ของกรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม Facebook และ Youtube ผลิตและเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมตลาดสีเขียว (Green Market) ผ่านเว็บไซต์ ข่าวออนไลน์</p> <p>๕. ส่งเสริมการใช้ระบบบัตรสะสมคะแนนในการซื้อสินค้าและ บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Card) ปรับปรุงและ พัฒนา Green Card Application โดยใช้ระบบ Odoo ให้สามารถสะสมคะแนนจากการซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมได้ Green point เพื่อสร้างแรงจูงใจและขับเคลื่อน ผู้สังคมบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มเติมฐานข้อมูล สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันมีกว่า ๑๔๖,๖๗๕ รายการ มีผู้ใช้งาน ๓,๐๙๙ ราย และมีการอัปเดต ไบโเสรีจจำนวนกว่า ๑,๕๐๐ รายการ (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑)</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดกำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

ให้ความสำคัญกับการจัดการมลพิษที่เกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิด การจัดการให้มีระบบการจัดการของเสีย ทั้งจากภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคชุมชน ภาคการบริการ ภาคการท่องเที่ยว ภาคพลังงาน ภาคการขนส่ง โดยครอบคลุมการจัดการทั้งขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย มูลฝอยติดเชื้อ ภาคอุตสาหกรรม สารอันตราย น้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ

มาตรการการดำเนินงาน	
๑. กำจัดขยะมูลฝอยตกค้างและฟื้นฟูประสิทธิภาพสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเดิม	๓๔. กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม/ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ครอบคลุมสารอันตรายชนิดใหม่ๆ
๒. กำหนดให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทางที่บ้านเรือนและอาคาร	๓๕. ปรับปรุงกฎหมายควบคุมโฆษณาเคมีทางการเกษตรให้ชัดเจนและเพิ่มบทลงโทษ
๓. จัดระบบผู้คัดแยกขยะมูลฝอยรายย่อย (ซาเล้ง)	๓๖. รมรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนใช้น้ำอย่างประหยัดและรู้คุณค่า
๔. จัดให้มีสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอย (Transfer Station) สำหรับ อปท. ที่อยู่ห่างไกล	๓๗. ให้ อปท. ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ควบคุมอาคารสำหรับบ้านเรือนและอาคารประเภทต่างๆ
๕. จัดให้มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม	๓๘. จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชนของประเทศ
๖. ให้ อปท. จัดให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขลักษณะตามแนวคิดการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืน	๓๙. ปรับการจัดการน้ำเสียรวมชุมชนให้เหมาะสมกับพื้นที่
๗. กำหนดมาตรการลดขยะอาหาร	๔๐. ให้ อปท. จัดสร้างระบบรวบรวม/บำบัดน้ำเสียรวมเพิ่ม
๘. ให้มีจุดรวมของเสียอันตรายชุมชนทุกหมู่บ้าน/ชุมชน	๔๑. แก้ไขกฎหมายให้ มท. และ อปท. จัดตั้งงบประมาณสำหรับก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนได้
๙. ให้เอกชนเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์เมื่อหมดอายุ	๔๒. กำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียรวมของประเทศ
๑๐. จัดตั้งศูนย์เรียนรู้การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	๔๓. กำหนดให้นำรายได้จากการจำหน่ายน้ำประปาในสัดส่วนที่เหมาะสมเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม
๑๑. เพิ่มการจัดตั้งศูนย์กำจัดของเสียอันตรายชุมชน โรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และวัสดุรีไซเคิลอื่น	๔๔. ทำแนวทงนำน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนไปใช้ประโยชน์
๑๒. ออกมาตรการป้องกันสินค้าด้อยคุณภาพ/สินค้ามือสองเข้ามาจำหน่ายและใช้งานในประเทศ	๔๕. ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษทางน้ำ
๑๓. จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อฉบับใหม่	๔๖. กำหนดหลักเกณฑ์การนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่
๑๔. กำหนดสถานบริการสาธารณสุขขนาดเล็กให้ควบคุมการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อ	๔๗. กำหนด/ปรับปรุงมาตรฐานควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดสำคัญ
๑๕. ให้ทุก อปท. ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นการเก็บขน การกำจัดและค่ากำจัดขยะมูลฝอย	๔๘. ปรับปรุงกฎระเบียบควบคุมมลพิษการขนส่งทางน้ำและเรือ
๑๖. จัดทำกฎหมายเฉพาะการบริหารจัดการขยะในภาพรวมของประเทศ	๔๙. กำหนดมาตรการ BMP และหลักเกณฑ์วิชาการในการควบคุมมลพิษแหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีจุดปล่อยแน่นอน
	๕๐. นำระบบ CEMs มาใช้
	๕๑. นำผลการติดตามตรวจสอบตาม IEE,EIA,E-HIA,COP ไปใช้ในอนุมัติ อนุญาตและต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ

มาตรการการดำเนินงาน	
๑๗. ติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบสถานที่บำบัด/กำจัดขยะมูลฝอย	๕๒. ตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายกับผู้ก่อมลพิษโดยให้ความสำคัญในพื้นที่วิกฤติ
๑๘. ให้ประชาชนในพื้นที่ร่วมตัดสินใจในโครงการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่เริ่มดำเนินงาน	๕๓. กำหนดให้สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงต้องติดตั้งระบบควบคุมไอระเหยน้ำมัน
๑๙. สร้างความเข้าใจกับประชาชนรอบสถานที่กำจัดขยะ	๕๔. ให้ อปท. กำกับดูแลการประกอบกิจการที่อยู่ในชุมชนสถานประกอบการขนาดเล็กที่เป็นกิจการที่เป็นอันตรายให้จัดการสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง
๒๐. ควบคุมกิจกรรมที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งไม่ให้มีการทิ้งขยะมูลฝอยลงในทะเล	๕๕. เผยแพร่หน้าที่ของหน่วยงานให้รับทราบในวงกว้าง
๒๑. สร้างความเข้าใจเพื่อลดปริมาณขยะทะเลที่ต้นทาง	๕๖. ใช้กลไกเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมรอบแหล่งกำเนิด
๒๒. จัดตั้งศูนย์จัดการกากอุตสาหกรรมแบบบูรณาการให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค สามารถรองรับกากอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้น	๕๗. พัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานเครื่องยนต์ คุณภาพเชื้อเพลิง และมาตรฐานการระบายมลพิษจากยานพาหนะให้ทันกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมยานยนต์
๒๓. กำกับให้โรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตรายเข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรมทุกแห่ง	๕๘. พัฒนามาตรฐานการตรวจสภาพรถยนต์และเรือยนต์ประจำปี
๒๔. กำกับโรงงานที่ได้รับอนุญาตบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามมาตรฐาน	๕๙. ตรวจจับและบังคับใช้กฎหมายกับยานพาหนะ โดยเฉพาะในเขตเมือง
๒๕. ติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณโดยรอบสถานที่กำจัดกากอุตสาหกรรม	๖๐. จัดที่ดินทำกินที่เหมาะสมให้กับเกษตรกรในพื้นที่ป่า
๒๖. ออกประกาศให้สารเคมีทางการเกษตรและอุตสาหกรรมในพันธกรณีระหว่างประเทศเป็นวัตถุอันตรายตาม พ.ร.บ.วัตถุอันตราย ทุกประเภท	๖๑. ส่งเสริมความร่วมมือจากชุมชนติดแนวเขตป่า
๒๗. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดเก็บและการกำจัดทำลายสารอันตรายทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่คงค้างเสื่อมสภาพและซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีที่ใช้แล้ว	๖๒. ดำเนินมาตรการควบคุมการเผาในพื้นที่ทั่วไป
๒๘. จัดทำทำเนียบ PRTR	๖๓. ให้ผู้ประกอบการ/พ่อค้าคนกลางร่วมจัดการปัญหา
๒๙. ปรับปรุงทำเนียบข้อมูลสารเคมีอันตรายให้เป็นปัจจุบันและจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติ	๖๔. ดำเนินงานตามข้อตกลงอาเซียนด้านการจัดการหมอกควันข้ามแดนและ ASEAN Haze-Free Roadmap
๓๐. ดำเนินงานรองรับอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยสารปรอท	๖๕. กำหนดมาตรการรองรับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม/เขตเศรษฐกิจพิเศษ
๓๑. เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบ ติดตามระบบเอกสารกำกับการณ์ขนส่งสารเคมี	๖๖. กำกับดูแลกิจการในพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรม/เขตเศรษฐกิจพิเศษ ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อพื้นที่รอบนอก
๓๒. ติดตามตรวจสอบพื้นที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม เส้นทางขนส่งสารอันตราย	๖๗. เร่งรัดการแก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่วิกฤติ
๓๓. ตรวจสอบปริมาณการตกค้างของสารอันตรายทางการเกษตรในสิ่งแวดล้อม	๖๘. วางระบบการจัดการน้ำเสียและขยะมูลฝอยในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและพื้นที่อุทยานแห่งชาติ
	๖๙. ปรับปรุงลำน้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการไหลเวียนน้ำ
	๗๐. เพิ่มประสิทธิภาพในการโต้ตอบเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษ
	๗๑. เชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานในเชิงพื้นที่

ผลการดำเนินงาน	
๑. ด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อ	
<p>๑. จัดทำแผนแม่บทด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะและของเสียอันตราย ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)</p> <p>๒. จัดทำ (ร่าง) Roadmap การจัดการขยะพลาสติก (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๗๐)</p> <p>๓. สนับสนุนให้คำแนะนำ อปท. มีการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์ (Cluster) มีการลด คัดแยกขยะตั้งแต่บ้านเรือน มีการเก็บขนแบบแยกประเภท และนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง ให้คำแนะนำในการสร้างสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย การดูแล/ปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้อง</p> <p>๔. ติดตาม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของ อปท. ที่ประสบปัญหา จัดทำข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาให้กับ อปท. เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไข</p> <p>๕. ออกประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทางการพิจารณาการคัดเลือกรูปแบบเทคโนโลยีการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมสำหรับ อปท. แนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยด้วยเตาเผาอย่างมีประสิทธิภาพ คุณลักษณะที่เหมาะสมเบื้องต้นสำหรับเชื้อเพลิงขยะจากขยะมูลฝอยชุมชน และหลักเกณฑ์การออกแบบและก่อสร้างสถานที่คัดแยกและแปรสภาพขยะมูลฝอยชุมชนเพื่อผลิตเป็นเชื้อเพลิง</p> <p>๖. ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ๒๗.๘ ล้านตัน มีการกำจัดถูกต้อง ๑๐.๘๘ ล้านตัน นำกลับไปใช้ประโยชน์ ๙.๕๘ ล้านตัน</p> <p>๗. สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ๒,๗๖๔ แห่ง และสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยชุมชน ๒๒ แห่ง ดำเนินการอย่างถูกต้อง ๖๔๗ แห่ง</p> <p>๘. มีโรงไฟฟ้าจากขยะ ๓๕ แห่ง กำลังการผลิตไฟฟ้าเท่ากับ ๓๑๓.๓๕๔ เมกะวัตต์</p> <p>๙. ยกเลิกการใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม (Capseal) ระยะแรกบริษัทผู้ผลิตน้ำดื่มรายใหญ่ ๕ ราย ร่วมเป็นผู้นำในการเลิกใช้แคปซูลในการผลิตน้ำดื่ม เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป และขยายผลไปยังสมาชิกซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตน้ำดื่มรายย่อยอื่นๆ ให้เลิกใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่มเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จะดำเนินการครอบคลุมทั้งหมดในปี ๒๕๖๒</p>	<p>๓) ส่งเสริมการคัดแยกขยะอันตรายออกจากขยะทั่วไป และทิ้งขยะอันตรายในจุดที่ชุมชนหรือสถานประกอบการจัดไว้ให้หมู่บ้าน/ชุมชน สถานประกอบการตามระเบียบฯ ๑ จุด/แห่ง จำนวน ๒,๐๖๕ แห่ง สำนักงานเขต ๕๐ แห่ง สำนักสิ่งแวดล้อม ๑ แห่ง สถานประกอบการ ๗๗๔ แห่ง รวม ๒,๘๙๐ แห่ง ขยะอันตรายที่เก็บรวบรวมได้ในปี ๒๕๖๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑) จำนวน ๙๘๐.๔๓ ตัน เฉลี่ย ๒.๖๙ ตันต่อวัน</p> <p>๒๑. จัดทำ (ร่าง) ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าธรรมเนียมการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข โดยปรับเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บและขน และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยพิจารณาจากต้นทุนในการบริหารจัดการ</p> <p>๒๒. จัดวางระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ทำการเก็บขนและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อให้กับสถานบริการสาธารณสุขทุกขนาด ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยใช้ระบบเอกสารการเข้ารับบริการ ระบบการบันทึกน้ำหนัก ระบบ GPS และวางแผนเส้นทางการเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>๒๓. ดำเนินโครงการสร้างวินัยและการมีส่วนร่วมของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน</p> <p>๑) การบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ด้านขยะมูลฝอย ปรับปรุงเว็บไซต์ http://infotrash.deqp.go.th เพื่อให้ความรู้และบริการข้อมูลแก่ประชาชนและหน่วยงาน</p> <p>๒) สื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างวินัยการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม โดยผลิตและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เพื่อสร้างวินัยการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อมผ่านช่องทางต่างๆ</p> <p>๓) พัฒนาศูนย์เรียนรู้ต้นแบบการจัดการขยะเหลือศูนย์ ๖ แห่ง ได้แก่ (๑) โรงเรียนปลอดขยะ Zero Waste School ๒ แห่ง และ (๒) ชุมชนปลอดขยะ Zero Waste ระดับประเทศ ๔ ชุมชน</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>๑๐. โครงการ “ทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม” โดยคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นการเร่งแก้ไขปัญหาขยะพลาสติก ประกอบด้วย ๕ กิจกรรม ได้แก่ ๑) มาตรการลด และคัดแยกขยะมูลฝอยในหน่วยงานภาครัฐ ๒) การรณรงค์ทำความดีด้วยหัวใจ ลดรับ ลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติก ๓) การลดใช้ถุงพลาสติกหูหิ้ว และงดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๔) ทำความดีด้วยหัวใจ งดการใช้พลาสติกและโฟมในสวนสัตว์ ๕) การจัดการขยะบกสู่ขยะทะเล โดยเน้นความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการลดใช้ถุงพลาสติก และงดการใช้โฟม ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ ตลาดสด ห้างสรรพสินค้า สถาบันการศึกษา อุทยานแห่งชาติ สวนสัตว์ และพื้นที่ชายหาด</p> <p>๑๑. ส่งเสริมการลดใช้ถุงพลาสติกและโฟม ภายใต้โครงการทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม โดยจัดกิจกรรม “ทำความดีด้วยหัวใจ ลดรับ ลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติก” เพื่อลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกหูหิ้วและลดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่ตลาดสดทั่วประเทศ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและประชาชนในการร่วมแก้ไขปัญหาขยะจากถุงพลาสติกหูหิ้วและโฟม การให้ความรู้ ความเข้าใจกับประชาชน ผู้บริโภค เพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้บรรจุภัณฑ์ หรือภาชนะที่ใช้ซ้ำ ได้มีกิจกรรมที่ได้ดำเนินการ เช่น รณรงค์ลดใช้ถุงพลาสติกเผยแพร่ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยูทิวทัศน์ และ Social Media ดำเนินการร่วมกับหน่วยงาน ทสจ. และ สสจ. ในการรณรงค์ลดใช้ถุงพลาสติกในตลาดสดทั่วประเทศ จำนวน ๗๕ จังหวัด จากการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ “ทำความดีด้วยหัวใจ ลดรับ ลดให้ ลดใช้ถุงพลาสติก” ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม - ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีจังหวัดที่ดำเนินการรณรงค์และรายงานผล ๗๗ จังหวัด มีตลาดที่เข้าร่วมดำเนินการ ๑๗๐ แห่ง จากรายงานผลมีปริมาณถุงพลาสติกหูหิ้วในตลาดที่เข้าร่วมดำเนินการทั่วประเทศลดลง ๒,๕๒๙,๑๙๓ ใบ หรือ ๒๕.๓ ตัน</p> <p>๑๒. ควบคุมการนำเข้าเศษพลาสติก โดยยกเลิกการนำเข้าเศษพลาสติกจากต่างประเทศไม่เกิน ๒ ปี (ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓)</p>	<p>๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรการจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม โดยจัดฝึกอบรมหลักสูตรการจัดการมูลฝอยโดยชุมชน ๖ รุ่น รวม ๗๐๙ คน</p> <p>๒๔. คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบ อนุมัติจัดสรรเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมให้กับ อปท. ๖๕ แห่ง จาก ๒๒ จังหวัด เพื่อดำเนินโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการคัดแยกขยะที่ต้นทาง รวมวงเงิน ๒๕,๓๗๔,๘๖๕ บาท มีเป้าหมายในการดำเนินโครงการ (๑) ชุมชนต้นแบบการคัดแยกขยะที่ต้นทาง อย่างน้อย ๑ หมู่บ้าน/ชุมชน จะต้องไม่เคยมีการดำเนินการจัดการของเสียที่แหล่งกำเนิดมาก่อน (๒) ปริมาณขยะที่ต้องนำไปกำจัดหลังดำเนินโครงการ ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบก่อนเริ่มโครงการ</p> <p>๒๕. อนุมัติงบประมาณภายใต้โครงการถ่ายโอนการสนับสนุน แผนปฏิบัติการเพื่อจัดการขยะในระดับจังหวัด รวม ๕ รายการ ได้แก่ (๑) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ทต.แม่สาย จ.เชียงราย (๒) การก่อสร้างศูนย์จัดการขยะมูลฝอย ทต.โนนสูงเปลือย จ.หนองบัวลำภู (๓) การเพิ่มประสิทธิภาพบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยและจัดซื้อครุภัณฑ์ ยานพาหนะ (ทดแทน) ระบบการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ระยะที่ ๕ ทม.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี (๔) ค่าครุภัณฑ์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบกำจัดขยะมูลฝอย ทม.ท่าบ่อ จ.หนองคาย และ (๕) ค่าครุภัณฑ์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบกำจัดขยะมูลฝอย ทม.เลย จ.เลย</p> <p>๒๖. คณะอนุกรรมการกลั่นกรองโครงการด้านการจัดการมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มีมติให้ ทต.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์ เพิ่มเติมข้อมูลและปรับรายละเอียดโครงการเพื่อขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อม ก่อสร้างบ่อฝังกลบขยะอย่างถูกสุขภิบาล กำจัดขยะได้ประมาณ ๑๘๐,๐๐๐ ตัน และคณะอนุกรรมการกลั่นกรองโครงการด้านการจัดการมลพิษ ในการประชุมครั้งที่</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>เพื่อสนับสนุนให้มีการใช้เศษพลาสติกภายในประเทศแทน และเพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายและติดตาม ตรวจสอบกำกับดูแลเส้นทางการนำเข้า</p> <p>๑๓. วางระบบจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ให้ อปท. มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายในชุมชนและส่งมายัง ศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายในระดับจังหวัด และเร่งรัดการ ออกกฎระเบียบคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชนออกจากราย ชยะทั่วไป</p> <p>๑๔. จัดทำ (ร่าง) พ.ร.บ. การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ได้ผ่านความเห็นชอบ จากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ อยู่ระหว่าง เสนอร่างฯ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา</p> <p>๑๕. เตรียมการรองรับร่างพระราชบัญญัติการจัดการ ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ได้แก่ ๑) จัดทำคู่มือศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ฯ ๒) ออกแบบก่อสร้างศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ฯ ๓) จัดทำ ระบบรองรับการขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ฯ ๔) จัดทำอนุบัญญัติ ๑๒ ฉบับ ๕) จัดทำร่างโครงสร้างและ บทบาทหน้าที่ศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และ ข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ และ ๖) จัดทำข้อมูลความรู้ทางวิชาการ ความอันตรายจากการแยกชิ้นส่วนซากผลิตภัณฑ์อย่างไม่ถูกหลัก วิชาการ</p> <p>๑๖. ควบคุม และดำเนินการสถานที่คัดแยกซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เปิดดำเนินการ อย่างไม่ถูกต้อง</p> <p>๑๗. กำหนดมาตรการให้ยกเลิกการนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์ จากต่างประเทศไม่เกิน ๒ ปี (ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓) ยกเลิก การนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ใช้แล้ว ยกเว้นที่จำเป็นและต้องมีมาตรการที่เข้มงวดในการตรวจสอบ การนำเข้า และเพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย และติดตามตรวจสอบกำกับดูแลเส้นทางการนำเข้าและ การประกอบกิจการของโรงงานคัดแยกและรีไซเคิลให้เป็นไปตาม มาตรฐาน</p>	<p>๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ มีมติให้ ทม.ป่าตอง เพิ่มเติมข้อมูลและปรับรายละเอียดโครงการเพื่อขอรับเงิน อุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อม ก่อสร้างระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล และระบบกำจัดกากตะกอนจุลินทรีย์ สามารถรับสิ่งปฏิกูลได้ ๔๒ ลบ.ม./วัน</p> <p>๒๗. จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อศึกษาแนวทางการจัดการ การสูญเสียอาหาร (Food Waste) ของประเทศในทุกภาคส่วน เพื่อการบริโภคที่ยั่งยืนที่จะดำเนินงานในปี ๒๕๖๒</p> <p>๒๘. สร้างจิตสำนึกให้กับพนักงานและผู้ให้บริการในเรื่อง การคัดแยกขยะและสร้างมูลค่าให้กับขยะที่สามารถนำมา รีไซเคิลได้ โดยจัดทำถังขยะคัดแยกประเภทภายในบริเวณ ท่าเรือกรุงเทพ ๒๘ จุด กรงใส่ขวดพลาสติก ๔ จุด</p> <p>๒๙. ดำเนินโครงการจัดทำระบบการจัดการของเสียจากเรือ ของท่าเรือกรุงเทพ เพื่อให้เรือมีการคัดแยกประเภทขยะ ๔ ประเภท ก่อนจะทิ้งที่ท่าเรือ และเรือที่ต้องการถ่ายเทของเสีย ท่าเรือกรุงเทพ ต้องส่งแบบแจ้งข้อมูลมายังแผนกสิ่งแวดล้อม ท่าเรือกรุงเทพ ก่อนเรือเทียบท่าอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง ปรับปรุงจุดพักขยะสุดท้ายให้มีหลังคาคลุม ทำพื้นใหม่มีระบบ รองรับและบำบัดน้ำเสียจากขยะ รวมทั้งควบคุมการรับขยะ จากเรือสินค้าที่จอดเทียบ โดยนำรถไปรับโดยตรงเพื่อไม่ให้ ทิ้งขยะลงทะเล</p> <p>๓๐. ออกตรวจตราเฝ้าระวังและคุ้มครองพื้นที่ทางทะเล และชายฝั่งเพื่อป้องกันและปราบปรามการทำประมง ผิดกฎหมายและรักษาระบบนิเวศให้เกิดความสมดุลและ ยั่งยืนในพื้นที่ ๒๓ จังหวัด</p> <p>๓๑. ดำเนินโครงการชายหาดปลอดบุหรี่ เก็บข้อมูลปริมาณ กัญชุนทรีย์และขยะ เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ร่วมมือกับ หน่วยงานท้องถิ่นรณรงค์ประชาสัมพันธ์ จัดระเบียบห้าม สูบบุหรี่บริเวณชายหาด ๒๔ แห่ง ๑๕ จังหวัด โดยอนุญาต ให้สูบได้เฉพาะบริเวณที่จัดให้เท่านั้น เพื่อแก้ไขหรือบรรเทา ความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ตามมาตรา ๑๗ แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากร</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>๑๘. จัดทำระบบโปรแกรมบันทึกข้อมูลขยะออนไลน์ (Manifest Online) และติตรระบบ GPS บนรถขนส่งขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาล เพื่อควบคุมกำกับการขนส่งและกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้ออย่างเป็นระบบ</p> <p>๑๙. พัฒนานโยบายสิ่งแวดล้อมและการจัดการมูลฝอยทุกประเภทในโรงพยาบาลและสถานบริการสาธารณสุขตามหลักการสุขาภิบาลอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Sustainable and Ecological Sanitation) ภายใต้โครงการ GREEN and CLEAN Hospitals</p> <p>๒๐. จัดทำโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “เขตสะอาด” ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ซึ่งแต่ละสำนักงานเขตมีรูปแบบการพัฒนาการบริหารจัดการขยะชุมชนด้วยวิธีแตกต่างกันตามบริบทของแต่ละพื้นที่ที่สามารถลดและคัดแยกมูลฝอย มีการจัดระบบการเก็บมูลฝอยแยกประเภททั้งขยะอินทรีย์และขยะอันตราย มีการตรวจประเมินให้รางวัลเพื่อยกย่องเขตชูเกียรติสำนักงานเขตที่มีผลงานโดดเด่นเป็นต้นแบบการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และนำผลการประเมินถอดบทเรียนพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน และกิจกรรมการดำเนินงานเพื่อสนับสนุนการจัดการขยะ ดังนี้</p> <p>๑) ส่งเสริมการคัดแยกขยะและใช้ประโยชน์จากขยะที่ต้นทาง โดยปี ๒๕๖๑ ใช้ประโยชน์ได้ ๙๗๒ ตัน/วัน แบ่งเป็นขยะรีไซเคิล ๖๖๒ ตัน/วัน และขยะอินทรีย์ ๓๑๐ ตัน/วัน กำหนดจุดทิ้งขยะให้ชัดเจน กำหนดวันเวลาทิ้ง ติดตั้งป้ายประกาศแจ้งวันเวลาเก็บให้ชัดเจน พร้อม QR-Code ติดต่อดโดยตรงที่เจ้าหน้าที่รับผิดชอบ</p> <p>๒) สร้างวินัยประชาชนโดยบังคับใช้กฎหมายตามอำนาจหน้าที่ในการตรวจและจับปรับการทิ้งขยะมูลฝอยในที่สาธารณะ การลักลอบทิ้งมูลฝอยในที่รกร้างว่างเปล่า และสร้างวินัยและจิตสำนึกการคัดแยกขยะในโรงเรียน โดยอบรมนักเรียนให้ลดและคัดแยกขยะ จัดระบบถังรองรับมูลฝอยแยกประเภท</p>	<p>ทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑</p> <p>๓๒. ควบคุมกิจกรรมที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งเพื่อลดปริมาณขยะลงทะเล โดยจัดทำมาตรการลดปริมาณขยะในกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มชุมชนชายฝั่ง กลุ่มเรือประมงพาณิชย์ กลุ่มเรือประมงพื้นบ้าน และกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว ในพื้นที่ทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๓๓. สร้างระบบจัดเก็บรวบรวมขยะที่มาตามแม่น้ำลำคลอง โดยใช้ทุ่นกักขยะ (Boom) นำร่องติดตั้งทุ่นกักขยะบริเวณปากแม่น้ำอ่าวไทยตอนบน ๒ พื้นที่ ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำท่าจีน</p> <p>๓๔. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดำเนินโครงการกฤษฎีกาทำความตีด้วยหัวใจ ลดภัยมลพิษ โดยจัดทำแนวทางและกิจกรรมรณรงค์คัดแยกขยะ ดังนี้ (๑) จัดทำแนวปฏิบัติเบื้องต้นในการคัดแยกขยะ (๒) รณรงค์การคัดแยกขยะผ่านสื่อต่างๆ (๓) ตั้งคณะทำงานจัดทำแผนลดและคัดแยกขยะ (๔) จัดซื้อถังขยะแยกประเภทตามประเภทขยะ และ (๕) อบรมพนักงานทำความสะอาดให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการคัดแยกขยะ</p>

ผลการดำเนินงาน	
๒. ด้านการจัดการกากอุตสาหกรรม	
<p>๑. ศึกษาการจัดหาพื้นที่รองรับกากอุตสาหกรรม ๖ แห่งทั่วประเทศ เพื่อรองรับกากอุตสาหกรรม ๒๐-๓๐ ปีข้างหน้า ภายใต้ความช่วยเหลือจากองค์การพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและพลังงานใหม่ (NEDO) แล้วเสร็จ และได้ส่งรายงานการศึกษา ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการพิจารณาจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมใหม่</p> <p>๒. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือและติดตามการต่ออายุโรงงานที่ขาดการจัดการกากอุตสาหกรรม (ระยะที่ ๓) ใน ๖ ภูมิภาค จำนวน ๑๐ ศูนย์ มีโรงงานที่เข้าสู่ระบบการจัดการกากอุตสาหกรรม ๙,๑๔๕ โรงงาน (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๑)</p>	<p>๓. ดำเนินโครงการยกระดับผู้ประกอบการจัดการของเสียประจำปี ๒๕๖๑ เป็นโครงการต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เพื่อยกระดับการให้บริการและการประกอบกิจการของเสียอันตรายให้เป็นมาตรฐาน มีการจัดการของเสียอย่างยั่งยืน สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อการรับบริการของผู้ก่อให้เกิดกากอุตสาหกรรม มีโรงงานที่เข้าร่วมโครงการตั้งแต่ปี ๒๕๕๓-๒๕๖๑ ทั้งสิ้น ๔๖๘ ราย</p> <p>๔. ตรวจสอบกำกับดูแลโรงงานบำบัด/กำจัดกากอุตสาหกรรมประจำปี ๒๕๖๑ เพื่อสุ่มตรวจโรงงาน/ติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายของโรงงานบำบัด/กำจัดกากอุตสาหกรรม รวม ๒๕๐ โรงงาน และการตรวจสอบดูแลวัตถุอันตราย (กากอุตสาหกรรม) จำนวน ๓๕ ราย</p>
๓. ด้านการจัดการสารอันตรายในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	
<p>๑. ตรวจสอบเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการปิโตรเลียมในอ่าวไทย โดยเก็บตัวอย่างน้ำทะเลและปลาทะเลหน้าดินจากแหล่งผลิตปิโตรเลียมในอ่าวไทย ๑๐ แหล่ง จากผลการวิเคราะห์ไม่พบตัวอย่างน้ำทะเลที่มีค่าความเข้มข้นของปรอทเกินค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำทะเลประเภทที่ ๑ (ค่ามาตรฐานความเข้มข้นปรอทในน้ำทะเลไม่เกิน ๐.๑ µg/L) และค่าเฉลี่ยความเข้มข้นของปรอทรวมในเนื้อเยื่อปลาทะเลหน้าดินมีค่าไม่เกินค่ามาตรฐานปรอทในอาหาร (อาหารทะเลที่มีสารปนเปื้อนปรอทต้องไม่เกิน ๐.๕ µg/g)</p> <p>๒. ดำเนินโครงการวิเคราะห์ดิน โลหะหนักในดินและปัจจัยการผลิต โดยเก็บตัวอย่างดินในพื้นที่เกษตรกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๒ จังหวัด จำนวน ๕๗๖ ตัวอย่าง พบว่า มีปริมาณสารหนู โครเมียม และทองแดง เกินค่ามาตรฐานในบางพื้นที่</p> <p>๓. ดำเนินโครงการจัดระบบการบริหารงานห้องปฏิบัติการวิเคราะห์สารปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เกษตร โดยมีรายการวิเคราะห์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17027 ได้แก่ (๑) รายการวิเคราะห์สารปรอทในดิน (๒) รายการวิเคราะห์สารปรอทในปุ๋ยอินทรีย์ และรายการวิเคราะห์</p>	<p>๖. จัดทำแนวทางการปฏิบัติการพิจารณาขอใบอนุญาตประกอบการขนส่ง ประเภทการขนส่งไม่ประจำทางด้วยรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ สำหรับรถลักษณะ ๔ รถบรรทุกวัสดุอันตราย</p> <p>๗. ดำเนินโครงการพัฒนาศูนย์รวมข้อมูลการขนส่งด้วยรถบรรทุก เพื่อส่งเสริมการขนส่งด้วยรถบรรทุกให้มีประสิทธิภาพปลอดภัย และมาตรฐาน (TDSC: Truck Data Service Center) โดยออกแบบและพัฒนาระบบข้อมูลการวางแผนขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุก ซึ่งการขนส่งวัตถุอันตรายเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนตามโครงการ</p> <p>๘. คณะกรรมการวัตถุอันตรายในการประชุมครั้งที่ ๓-๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ มีมติให้จำกัดการใช้วัตถุอันตราย ๓ ชนิด ได้แก่ พาราควอต คลอร์ไพริฟอส และไกลโฟเสต โดยมอบหมายให้กรมวิชาการเกษตรกำหนดหลักเกณฑ์ในการจำกัดการใช้วัตถุอันตรายทั้ง ๓ ชนิด</p> <p>๙. จัดเก็บตัวอย่างและข้อมูลเพื่อเพิ่มเติมพารามิเตอร์กลุ่มสารฆ่าแมลงในมาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำผิวดิน</p> <p>๑๐. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพดิน (กลุ่มสารเคมีทางการเกษตรและโลหะหนัก)</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>ที่มีแผนขยายขอบข่ายการรับรอง ISO/IEC 17025 ได้แก่ (๑) รายการวิเคราะห์ Cd ในดิน (๒) รายการวิเคราะห์ Cd, Pb และ Zn ในน้ำ</p> <p>๔. ตรวจสอบติดตามการปนเปื้อนโลหะหนักและสารพิษตกค้างในพื้นที่เกษตรเพื่อการวิจัยและพัฒนาวิธีการประเมินและแปลผลที่มีความแม่นยำสูง : อยู่ระหว่างดำเนินการในพื้นที่นำร่อง ๓ จังหวัด ได้แก่ จ.ตาก จ.ปราจีนบุรี จ.ขอนแก่น</p> <p>๕. ออกประกาศตามกฎกระทรวงว่าด้วยความปลอดภัยในการขนส่งวัตถุอันตรายทางถนน พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๖ ฉบับ เพื่อกำหนดมาตรการ แนวทางการกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งวัตถุอันตรายทางถนน</p>	<p>๑๑. ดำเนินการศึกษาเพื่อพัฒนาแนวทาง/ระบบการเรียกคืนซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีทางการเกษตร</p> <p>๑๒. จัดฝึกอบรมการตอบโต้เหตุฉุกเฉิน อุบัติภัยจากสารเคมี และการลักลอบทิ้งกากของเสียให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้คำปรึกษา สนับสนุนทางด้านวิชาการในการจัดการมลพิษจากเหตุฉุกเฉินฯ ให้กับหน่วยงานปฏิบัติในพื้นที่</p>
๔. ด้านการจัดการน้ำเสียชุมชน	
<p>๑. ผลิตและเผยแพร่สโปตวิทยุ โทรทัศน์และคลิพวิดีโอเผยแพร่ผ่านช่องทางสื่อของกรมประชาสัมพันธ์ อาทิ สโปตโทรทัศน์ "น้ำมีค่า" คลิพวิดีโอ "การจัดการน้ำเสีย" สโปตวิทยุ "ประหยัดน้ำ"</p> <p>๒. ดำเนินโครงการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย อปท. ในระยะยาว ๑๕ ปี จำนวน ๒๔ พื้นที่ โดยเป็นพื้นที่เดิมในปี ๒๕๕๘ จำนวน ๘ พื้นที่ ปี ๒๕๕๙ จำนวน ๑๑ พื้นที่ ปี ๒๕๖๐ จำนวน ๓ พื้นที่ และพื้นที่ใหม่ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๒ พื้นที่ รวมทั้งระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็กที่ อจน. ดำเนินการจำนวน ๘ พื้นที่ และระบบบำบัดน้ำเสียโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จำนวน ๗ พื้นที่</p> <p>๓. คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ มีมติอนุมัติเงินอุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ระยะที่ ๔ ของ ทม.ป่าตอง จ.ภูเก็ต วงเงิน ๑๒๓.๑ ล้านบาท ทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียของ ทม.ป่าตอง สามารถบำบัดน้ำเสียได้จาก ๙,๐๐๐ ลบ.ม./วัน เป็น ทั้งหมด ๓๐,๐๐๐ ลบ.ม./วัน ก่อสร้างไปแล้วร้อยละ ๗๘ (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๑)</p> <p>๔. ทน.ตรัง จ.ตรัง ขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อดำเนินโครงการระบบบำบัดน้ำเสีย ระยะที่ ๓ โดยก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสีย ครอบคลุมพื้นที่ ๖.๕๑ ตารางกิโลเมตร</p>	<p>๕. กรุงเทพมหานครเดินระบบบำบัดน้ำเสียที่รับโอนจากการเคหะแห่งชาติ จำนวน ๑๒ แห่ง ความสามารถในการบำบัดน้ำเสียรวม ๒๔,๘๐๐ ลบ.ม./วัน มีปริมาณน้ำเสียที่บำบัดได้จริง ๑๔,๕๘๙ ลบ.ม./วัน</p> <p>๖. ดำเนินโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียในพื้นที่ชุมชนเขตมีนบุรีและเขตธนบุรี ศึกษาความเป็นไปได้ในการให้เอกชนร่วมลงทุน และดำเนินโครงการบำบัดน้ำเสียบึงหนองบอน และคลองเตย ดำเนินการออกแบบระบบรวบรวมน้ำเสีย (เพิ่มเติม) พื้นที่เขตห้วยขวาง</p> <p>๗. การประชุมสภากรุงเทพมหานคร สมัยที่ ๑ (ครั้งที่ ๒) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๑ มีมติให้สำนักการระบายน้ำรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาร่างข้อบัญญัติจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียก่อนนำเสนอสภากรุงเทพมหานครพิจารณาต่อไป</p> <p>๘. กรุงเทพมหานครนำน้ำที่ผ่านการบำบัดจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำขนาดใหญ่ที่เปิดดำเนินการแล้ว ๘ แห่ง กลับมาใช้ประโยชน์แจกจ่ายให้กับหน่วยงานอื่นที่ขอรับน้ำที่ผ่านการบำบัดกลับไปใช้ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๒</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองโครงการด้านการจัดการมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบในหลักการและให้ ทน.ตรัง ปรับแก้ไข รายการประมาณราคา เพื่อเสนอคณะกรรมการกองทุน สิ่งแวดล้อมพิจารณาต่อไป</p>	
๕. ด้านการตรวจสอบและควบคุมแหล่งกำเนิด	
<p>๑. พัฒนามาตรฐานคุณภาพน้ำและมาตรฐานเพื่อควบคุม การระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดเพิ่มเติม จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่</p> <p>๑) มาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินพารามิเตอร์ กลุ่มสารฆ่าแมลง</p> <p>๒) มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งอุตสาหกรรม ประเภทโรงไฟฟ้า</p> <p>๓) มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ขนาดเล็กหรืออุตสาหกรรมชุมชนที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔</p> <p>๓. ดำเนินการออกใบอนุญาตระบายน้ำและต่ออายุใบอนุญาต ระบายน้ำ ให้แก่สถานประกอบการที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ จำนวน ๑๒๗ แห่ง โดยผู้ประกอบการจะต้องแนบแผนบริหารจัดการน้ำเพื่อนำน้ำกลับมาใช้ประโยชน์</p> <p>๔. กำกับดูแลสถานที่ประกอบกิจการน้ำมันให้ปฏิบัติตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง</p> <p>๕. ควบคุมการทดสอบและตรวจสอบระบบควบคุม ไอน้ำมันเชื้อเพลิงครบวาระทุก ๒ ปี ของสถานที่ประกอบ กิจการน้ำมันที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง</p> <p>๖. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบประกาศ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนด ไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนิน โครงการหรือกิจการแล้ว พ.ศ. ๒๕๖๑</p>	<p>๘. นำมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ได้กำหนดไว้ในรายงาน EIA, IEE และ EHIA นำมาใช้เป็นเงื่อนไข ในใบอนุญาต อนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ ของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม หากพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการ อาจพิจารณา ไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้</p> <p>๙. ตรวจสอบเงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบกิจการของโรงงาน ก่อนหมดอายุใบอนุญาต ซึ่งแต่ละใบอนุญาตมีระยะเวลา ๕ ปี หากพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว อาจพิจารณาไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการของ โรงงานอุตสาหกรรมนั้นได้</p> <p>๑๐. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแล สิ่งแวดล้อม ดังนี้</p> <p>๑) ให้คำแนะนำแก่ อปท. ที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจ การดูแลสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ๒๙ แห่ง</p> <p>๒) กระตุ้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนเดิม ที่สร้างไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๙ จำนวน ๒๕ เครือข่าย</p> <p>๓) จัดสร้างเครือข่ายภาคประชาชน จำนวน ๙ เครือข่าย</p> <p>๔) จัดกิจกรรมฝึกอบรมให้กับเครือข่ายภาคประชาชน ที่จัดตั้งเพื่อเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีการทำ เหมืองแร่ มีเครือข่ายภาคประชาชนเข้าร่วม ๙ เครือข่าย จำนวน ๕๐ คน พร้อมทั้งศึกษาดูงานในพื้นที่ประทานบัตร เหมืองแร่และโรงโม่หิน</p> <p>๕) จัดการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้แก่ ภาคผู้ประกอบการเหมืองแร่ “โครงการที่สอนน้อง” โดยนำ ผู้ประกอบการที่ตีมาเป็นพี่เลี้ยงหรือตัวอย่างให้แก่ผู้ประกอบการ เหมืองแร่ และเจ้าหน้าที่ อปท. ในเขตภาคกลาง</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>๗. โครงการด้านอาคาร การจัดสรรที่ดินและบริการชุมชน ได้รับมติเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยเจ้าของโครงการต้องติดตามตรวจสอบตามมาตรการ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และส่งรายงานผลฯ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งผลให้ กทม. นำไปใช้ในการกำกับ บังคับใช้กฎหมาย อนุมัติ อนุญาตและต่อไปอนุญาตก่อสร้าง ซึ่งในปี ๒๕๖๑ มีจำนวน ๗๕ โครงการ กรุงเทพมหานคร สำนักอนามัย ดำเนินการ ดังนี้</p> <p>๑) ออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ มีกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ๑๓ กลุ่มกิจการ จำนวน ๑๔๑ ประเภท</p> <p>๒) ออกข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ค่าธรรมเนียม สำหรับการดำเนินกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้ต่อไป</p> <p>๓) ยกร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์ การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท การผลิตน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ พ.ศ.... และ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์การประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการผลิตน้ำแข็ง พ.ศ.... ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของสภากรุงเทพมหานคร</p>	<p>๖) จัดสัมมนาผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ อปท. และเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ถ่ายโอน มีการมอบรางวัล ให้กับ อปท. ที่ชนะการประกวดโครงการ “อปท. นักพัฒนา ดูแล สิ่งแวดล้อมเมืองแร่” และรางวัลสุดยอด อปท. นักพัฒนา ดูแลสิ่งแวดล้อมเมืองแร่ (Champ of the champ) เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑</p> <p>๑๑. ออกประกาศการทำเรือแห่งประเทศไทย เรื่อง วิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับการจัดการของเสียจากเรือในเขตท่าเรือกรุงเทพ โดยสอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการ ป้องกันมลพิษจากเรือ (MARPOL 73/78)</p> <p>๑๒. ออกประกาศการทำเรือแห่งประเทศไทย เรื่อง การจัดเก็บ และบำบัดของเสียจากเรือ ประเภทของเสียจากน้ำมัน ที่จอดเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย</p> <p>๑๓. ออกประกาศการทำเรือแห่งประเทศไทย เรื่อง ห้ามทิ้ง น้ำมัน น้ำปนน้ำมัน เคมีภัณฑ์ น้ำเสีย อับเฉา หรือสิ่งเป็นพิษ อันตรายรวมถึงขยะ สิ่งปฏิกูล หรือขยะอันตรายในแม่น้ำ หรือทะเลในอาณาบริเวณการทำเรือแห่งประเทศไทย</p>
๖. ด้านการตรวจสอบและควบคุมยานพาหนะ	
<p>๑. กรมควบคุมมลพิษร่วมกับกรุงเทพมหานคร และกองบังคับ การตำรวจจราจร ร่วมกันตั้งจุดตรวจสอบตรวจจับ ยานพาหนะที่ก่อมลพิษทางอากาศและเสียง (ควันดำ-เสียงดัง) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้เจ้าของรถยนต์ ผู้ประกอบการ และประชาชน ดูแลและบำรุงรักษาเครื่องยนต์อย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๒. เสนอแนะมาตรฐานคุณภาพระดับเสียงจากยานพาหนะ ได้แก่ มาตรฐานระดับเสียงจากรถจักรยานยนต์</p> <p>๓. พัฒนาเครื่องมือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง</p> <p>๑) ระบบบันทึกข้อมูลมลพิษจากยานพาหนะ Autotest4thai สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อรายงานผลการตรวจสอบมลพิษ</p>	<p>๔) อยู่ระหว่างการจัดทำประกาศกำหนดมาตรฐานสารมลพิษ จากรถจักรยานยนต์ (EURO 4)</p> <p>๕. พัฒนาเพื่อเปลี่ยนวิธีการตรวจวัดควันดำในสถานตรวจสภาพ รถเอกชน (ตรอ.) จากเครื่องมือระบบกระดาษกรองเป็นระบบ ความทึบแสง</p> <p>๖. พัฒนาเครื่องมือตรวจวัดสารมลพิษจากไอเสียรถยนต์ เพื่อรองรับมาตรฐานไอเสียรถยนต์ระดับยูโร ๕/๖</p> <p>๗. จัดตั้งศูนย์ควบคุมระบบตรวจสภาพรถในส่วนกลางและ ส่วนภูมิภาคผ่านระบบสารสนเทศ ให้สำนักงานขนส่ง กรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑-๕ และ สำนักงานขนส่งจังหวัด ทุกจังหวัด รวมทั้งสิ้น ๘๑ แห่ง และกำหนดให้สุ่มตรวจสอบ</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>และรวบรวมข้อมูลผลการตรวจวัดมลพิษจากยานพาหนะ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการในภาพรวมทั้งประเทศ</p> <p>๒) พัฒนาแนวทางการตรวจวัด ได้แก่ การตรวจวัดระดับเสียงของรถยนต์ และการตรวจวัดระดับเสียงอากาศยานในพื้นที่ชุมชน</p> <p>๔. พัฒนามาตรฐานเพื่อควบคุมการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิดเพิ่มเติม ได้แก่</p> <p>๑) มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์ชนิดเผาไหม้ภายในที่มีการจุดระเบิดด้วยประกายไฟและใช้น้ำมันปิโตรเลียมเป็นเชื้อเพลิง</p> <p>๒) มาตรฐานการระบายมลพิษจากรถยนต์ใหม่ขนาดเล็กที่ติดตั้งระบบก๊าซเพิ่มเติมเพื่อใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิง</p> <p>๓) มาตรฐานการปรับปรุงคุณภาพรถยนต์ใหม่ขนาดเล็กและคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงตามมาตรฐานยูโร ๕ อยู่ระหว่างดำเนินการศึกษาเรื่อง Cost-Benefit ที่เกิดจากการบังคับใช้มาตรฐานยูโร ๕ และยูโร ๖ เพื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์และการลงทุนตามความเห็นของคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ</p>	<p>รถที่ผ่านการตรวจสภาพรถจากสถานตรวจสภาพรถ (ตรอ.) ในรอบ ๖ เดือน ครบทุกแห่ง แห่งละไม่น้อยกว่า ๒๕๐ คัน</p> <p>๘. ดำเนินโครงการติดตั้งระบบตรวจสภาพรถให้กับสำนักงานขนส่งจังหวัดและสาขาทั่วประเทศ</p> <p>๙. ดำเนินโครงการฝึกอบรมและทดสอบผู้ควบคุมและเจ้าหน้าที่ตรวจสภาพรถรวม ๑๗ รุ่น มีผู้ผ่านการอบรม ๑,๕๑๓ ราย</p> <p>๑๐. กรมการขนส่งทางบก ร่วมกับกรมควบคุมมลพิษ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงพื้นที่ตรวจวัดมลพิษ (ควันดำ) จากรถโดยสารประจำทางในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ประจำปี ๒๕๖๑ รวมทั้งสิ้น ๙๙๒ คัน ผ่านเกณฑ์การตรวจวัด ๙๙๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๐ และไม่ผ่านเกณฑ์ ๒ คัน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๐</p>
๗. ด้านการจัดการปัญหาหมอกควัน	
<p>๑. ดำเนินโครงการป้องกันปราบปรามการลักลอบทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า และตรวจสอบสภาพป่าที่ยังคงสมบูรณ์ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร ด้านตะวันออกในพื้นที่ ๗ กลุ่มบ้าน (พื้นที่ผอนปรน) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอัมผาง ๓๖ หมู่บ้าน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตื่น เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าถ้ำเจ้าราม เพื่อจำแนกช่วงเวลาการใช้ประโยชน์ที่ดินราษฎรในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าอนุรักษ์</p> <p>๒. สำรวจการครอบครองที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ ตามนโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปและแก้ไขปัญหาเร่งด่วนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๓. ส่งเสริมความร่วมมือจากชุมชนติดแนวเขตป่าโดยจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่า ๑,๓๗๐ เครือข่าย มอบอุปกรณ์ดับไฟ และให้ความรู้ด้านทฤษฎีการควบคุมไฟป่า ฝึกทักษะการปฏิบัติงานควบคุมไฟป่าขั้นพื้นฐาน อดหนุนเครือข่ายการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ๑๘๐ เครือข่าย</p>	<p>๒) เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนากลไกความร่วมมือ ผ่านรูปแบบเวทีพัฒนาความร่วมมือและภาคประชาชน อปท. หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคีทุกภาคส่วน โดยหัวใจหลัก คือ ชุมชนและเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่ ผ่านเวทีระดับพื้นที่และกิจกรรมชุมชนร่วมใจเผ่าระวังไฟป่า ลดหมอกควัน เน้น “การป้องกันไม่ให้เกิดเหตุมากกว่าการแก้ไขปัญหา”</p> <p>๓) บูรณาการความร่วมมือหน่วยงานในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการจัดทำแผนระดับชุมชน ระดับเครือข่ายอาสาสมัครและพื้นที่เสี่ยงพิเศษ และจัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเชื่อมโยงและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอาสาสมัครและผู้นำชุมชนเพื่อนำความรู้ไปขยายผลต่อในระดับพื้นที่ และการขยายผลและต่อยอดไปยังพื้นที่อื่นๆ</p> <p>๔) จากการดำเนินกิจกรรมทำให้เกิดผล ดังนี้ (๑) มีแผนการดำเนินงานร่วมกันทั้งระยะสั้นและระยะยาวด้านการปฏิบัติงานด้านไฟป่า หมอกควัน (๒) เกิดเครือข่ายอาสาสมัครเผ่าระวัง</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>กำหนดให้เครือข่ายการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันจัดทำแผนงาน/โครงการ</p> <p>๔. ปี ๒๕๖๑ มี hotspot ในป่าอนุรักษ์ จำนวน ๒,๕๓๗ จุด ลดลงจากปี ๒๕๖๐ จำนวน ๘๗๔ จุด คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖</p> <p>๕. ดำเนินกิจกรรมรณรงค์ในพื้นที่เสี่ยงไฟป่าและกิจกรรมรณรงค์ให้ปลอดควันพิษจากไฟป่า ในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ของทุกปี การจัดการเชื้อเพลิง (การทำแนวกันไฟ การชิงเผา และโครงการธนาคารกิ่งไม้ใบไม้) จัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและควบคุมไฟป่าให้กับเจ้าหน้าที่และทุกภาคส่วน สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการควบคุมไฟป่า จัดชุดเฉพาะกิจเคลื่อนที่เร็ว ควบคุมไฟป่า ประสานความร่วมมือและสนธิกำลังปฏิบัติงาน ควบคุมไฟป่ากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำเทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน ควบคุมไฟป่า</p> <p>๖. เข้าร่วมประชุมหมู่บ้านที่อยู่รอบแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อชี้แจงนโยบายเกี่ยวกับด้านการจัดการไฟป่าและควบคุมมลพิษทางอากาศ และแก้ไขปัญหามอกควัน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและดูแลพื้นที่ป่าที่อยู่รอบแนวป่า</p> <p>๗. ดำเนินโครงการส่งเสริมการไกล่เกลี่ยและผลิตปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อป้องกันหมอกและควันไฟในพื้นที่เกษตร ๙ จังหวัดภาคเหนือ</p> <p>๘. ติดตามตรวจสอบ เฝ้าระวัง และรายงานสถานการณ์คุณภาพอากาศรายงานสู่สาธารณะ และพยากรณ์สถานการณ์หมอกควันเป็นประจำทุกวัน</p> <p>๙. ปรับปรุงสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศ</p> <p>๑๐. การใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มขึ้นของความเข้มข้นมลพิษ ซึ่งเป็นปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่ภาคเหนือ</p> <p>๑๑. ประชุมเชิงปฏิบัติการสรุปผลการปฏิบัติงานป้องกันและแก้ไขปัญหามอกควันภาคเหนือ (After Action Review: AAR) ปี ๒๕๖๑ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการยกร่างแผนปฏิบัติการในปีต่อไป</p> <p>๑๒. สร้างเครือข่าย/ความร่วมมือกับภาคประชาชนในการลดการเผาในที่โล่งและหมอกควัน</p> <p>๑) สร้างแนวร่วมภาคประชาชนในพื้นที่เป็นผู้ปฏิบัติ สนับสนุนให้มีเครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังไฟป่าและพื้นที่พืชรพพยากรณ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ได้แก่ (๑) เครือข่าย ทสม. ล้านนา ๙ จังหวัดภาคเหนือ</p>	<p>ไฟป่า ลดหมอกควันในพื้นที่ (๓) มีหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่เป้าหมายเป็นพื้นที่ปลอดการเผา ๑๐ พื้นที่ ในพื้นที่ ๙ จังหวัด (๔) มีช่องทางการติดต่อ สื่อสาร ประชาสัมพันธ์และรายงานสถานการณ์ของเครือข่าย อาทิ App LINE : Arasa4thai อาสาจัดการไฟป่า เครือข่ายอาสาฯ ไฟป่า เวที ทสม. ล้านนา (๕) เครือข่าย ทสม. ในพื้นที่ ๙ จังหวัดภาคเหนือ (ทสม. ล้านนา) มีส่วนร่วมและเป็นกลไกการเฝ้าระวังไฟป่า และหมอกควัน</p> <p>๑๓. ส่งเสริมการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตร ๑๐ จังหวัด ภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน น่าน แพร่ พะเยา ตาก และอุดรดิตถ์ โดยบูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานภาคีในพื้นที่ สรุปผลการดำเนินงาน ดังนี้</p> <p>๑) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการเกษตรในระดับพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือวิกฤตหมอกควัน</p> <p>๒) ถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกร ทำให้เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจ ๑๕,๗๒๐ ราย และจัดทำแปลงสาธิตและจุดเรียนรู้ด้านการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตร รวม ๙๒ แห่ง</p> <p>๓) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรปลอดการเผา โดยสร้างชุมชนเกษตรปลอดการเผาต้นแบบ ๑๔๐ ตำบล</p> <p>๔) จัดทำสื่อวิชาการ ประกอบด้วย แผ่นพับ คู่มือส่งเสริมการหยุดเผา และแผ่น DVD การส่งเสริมการหยุดเผา ประชาสัมพันธ์ เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการหยุดการเผาผ่านสื่อชุมชนต่างๆ จัดงานรณรงค์ในท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕) จัดเวทีชุมชนเพื่อจัดทำแผนงาน/โครงการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามอกควันในพื้นที่การเกษตร/ถอดบทเรียนและจัดทำ Model ด้านการแก้ไขปัญหามอกควันในพื้นที่การเกษตรของชุมชนต้นแบบ รวม ๑๔๐ ตำบล</p> <p>๑๔. เข้าร่วมการประชุม The 13th TWG Sub-Mekong และ The 7th MSC Sub-Mekong รัฐมนตรีด้านสิ่งแวดล้อมและผู้แทนของประเทศสมาชิกอาเซียนอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงเพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหามลพิษจากหมอกควันข้ามแดน และสรุปถึงสถานการณ์ไฟป่าและหมอกควันของแต่ละประเทศ มาตรการรับมือต่อการเผาและมลพิษหมอกควัน รายงานผลการดำเนินงานความร่วมมือระดับ</p>

ผลการดำเนินงาน	
และ (๒) เครือข่ายอาสาสมัครเฝ้าระวังไฟป่าลดหมอกควันในพื้นที่บูรณาการความร่วมมือ ได้แก่ พื้นที่อุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ-ปุย พื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ และพื้นที่โดยรอบ จ.เชียงใหม่ พื้นที่ดอยพระบาท- ม่อนพระยาแช่ จ.ลำปาง และพื้นที่ลุ่มน้ำลี้ตอนบน อ.ทุ่งหัวช้าง จ.ลำพูน	ทวิภาคีของประเทศสมาชิก และประเทศไทยได้รายงาน Update on the Implementation of Chiang Rai 2017 Plan of Action ซึ่งการบูรณาการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของทุกภาคส่วน ทำให้จำนวนจุด hotspot ลดลงกว่าร้อยละ ๔๐
๘. ด้านการจัดการมลพิษเชิงพื้นที่	
<p>๑. แก้ไขปัญหาน้ำเสียชายหาดท่องเที่ยวอำเภอเกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี อ.อ่าวนาง จ.กระบี่ อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ และเมืองพัทยา จ.ชลบุรี โดยสร้างความรู้และความเข้าใจให้ผู้ประกอบการเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ ประชาชน เจ้าหน้าที่ อปท. ในการจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และการปฏิบัติตามกฎหมาย บังคับใช้กฎหมายและให้คำแนะนำ แนวทางปฏิบัติตามกฎหมายกับแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยเน้นแหล่งกำเนิดมลพิษขนาดใหญ่ที่มีการระบายน้ำทิ้งจำนวนมากและอยู่ริมทะเล (โรงแรม อาคารชุด ห้างสรรพสินค้า ตลาด และร้านอาหาร) สถานประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็ก รวมถึงบ้านเรือน</p> <p>๒. จัดการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินน้ำมันรั่วไหล เมื่อวันที่ ๒๓-๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และเมื่อวันที่ ๒๖-๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยมีทุกหน่วยงานของจังหวัดและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง ร่วมฝึกซ้อม</p> <p>๓. ดำเนินโครงการพัฒนา Smart City จ.ภูเก็ต เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นโครงการนำร่องเพื่อเป็นจังหวัดตัวอย่างของการพัฒนา Smart City ในจังหวัดอื่น โดยระยะแรก เน้นแก้ปัญหาสำคัญ ๒ เรื่องหลัก ได้แก่ ความปลอดภัยของเมือง (Smart Living) และความสะดวกรวดเร็วในการเดินทาง (Smart Mobility) ต่อมาเพิ่มการแก้ปัญหาเรื่องการรักษา สภาพแวดล้อม (Smart Environment) มีผลการดำเนินงานด้านการรักษาสภาพแวดล้อม (Smart Environment) ได้แก่</p> <p>๑) พัฒนาระบบบริหารจัดการการเก็บขยะ (Traffic Waste) ให้กับพื้นที่นำร่อง คือ ทม.ป่าตอง และ ทน.ภูเก็ต ดังนี้ (๑) ระบบระบุตำแหน่งรถเก็บขยะด้วย GNSS เพื่อติดตามตำแหน่งรถและสถานการณ์เก็บแบบ Real-time (๒) ระบบตรวจวัดปริมาณขยะด้วยเซ็นเซอร์อัจฉริยะ พร้อมเชื่อมต่อแบบ Real time เพื่อตรวจวัดปริมาณขยะในถัง (๓) Application</p>	<p>๖. ดำเนินงานภายใต้โครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ เช่น มาตรการลดปริมาณขยะทะเลในอุทยานแห่งชาติทางทะเล เพื่อแก้ไขปัญหาขยะพลาสติกในทะเลไทย และโครงการ “ทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม” เพื่อลดการใช้ถุงพลาสติก และลดใช้โฟมบรรจุอาหารในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ</p> <p>๗. ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น ป้ายเตือนนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ลดปริมาณการใช้บรรจุภัณฑ์จากพลาสติก</p> <p>๘. สั่งการให้อุทยานแห่งชาติทางทะเลติดประกาศห้ามนำภาชนะที่ทำด้วยโฟมเข้ามาในอุทยานแห่งชาติ โดยขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ ประชาชนและผู้ประกอบการ ลด คัดแยกขยะในพื้นที่</p> <p>๙. ดำเนินโครงการขยะคืนถิ่น คัดแยกขยะ และนำกลับมาใช้ใหม่</p> <p>๑๐. จัดเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาด ตรวจตราบริเวณจุดดำน้ำและชายหาด และรายงานปริมาณขยะที่จัดเก็บได้ทุกเดือน</p> <p>๑๑. ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมรอบพื้นที่เหมืองแร่ทองคำภูทับฟ้า จ.เลย เพื่อสร้างความร่วมมือในการแก้ปัญหาระหว่างภาครัฐ ผู้ประกอบการและภาคประชาชนในพื้นที่ กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมหรือพื้นที่ฟูพื้นที่เหมืองแร่ทองคำภูทับฟ้า โดยจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อม ประเด็นปัญหา การร้องเรียน และการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่เปิดดำเนินการทำเหมือง เพื่อเป็นฐานข้อมูลของพื้นที่ และข้อมูลสภาพพื้นที่และคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจุบัน</p> <p>๑๒. สำรวจสภาพพื้นที่เหมืองแร่ทองคำของบริษัท ทุ่งคำ จำกัด ร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย และสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน จ.เลย โดยดำเนินการ ดังนี้ (๑)</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>สำหรับประชาชนรายงาน/แจ้งเตือนการจัดเก็บขยะ (Traffy Fondue) (๔) ระบบบริหารจัดการขยะ เพื่อให้การเข้าถึงข้อมูลปริมาณขยะและวางแผนเส้นทางเดินรถ ปัจจุบันได้มีการขยายผลไปยังพื้นที่อื่นๆ โดยได้หาหรือความร่วมมือกับ ทม.กะทู้ ทต.รัชฎา จ.ภูเก็ต และทม.มุกดาหาร จ.มุกดาหาร ทม.ท่าโขลง จ.ปทุมธานี</p> <p>๒) ระบบตรวจวัดสภาพแวดล้อมแบบเครือข่าย ทม.ป่าตอง โดยมีระบบเซ็นเซอร์ตรวจวัดคุณภาพน้ำที่จะไหลสู่ทะเล โดยการติดตั้งสถานีวัดคุณภาพน้ำ ๕ สถานี และสถานีวัดปริมาณฝุ่นละอองในอากาศ</p> <p>๔. จัดทำแผนการจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียในอุทยานแห่งชาติ นาร่อง ๑๐ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี อุทยานแห่งชาติ ดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี อุทยานแห่งชาติเอราวัณ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะลันตา และอุทยานแห่งชาติตะรุเตา</p> <p>๕. ดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการแก้ไขปัญหาขยะพลาสติก ในอุทยานแห่งชาติทางทะเล อาศัยกฎหมาย ข้อบังคับและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๔ และประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๖ เรื่อง ห้ามนำภาชนะที่ทำด้วยโฟมเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ</p>	<p>สำรวจพื้นที่เพื่อใช้วางแผนในการจัดการพื้นที่ (๒) เก็บตัวอย่างดินและน้ำ เพื่อวิเคราะห์หาแหล่งกำเนิดของการปนเปื้อน (๓) ตรวจสอบลักษณะทางธรณีวิทยา (๔) ตรวจสอบประเมินสภาพพื้นที่ปัจจุบัน เพื่อเปรียบเทียบกับ การดำเนินงานการฟื้นฟูที่ผ่านมา (๕) ตรวจสอบการเคลื่อนตัวของสันเขื่อนบ่อกักเก็บกากแร่ประจำทุกเดือน ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณเหมืองแร่ทองคำ</p> <p>๑๓. ดำเนินโครงการถนนอากาศสะอาด คัดเลือกถนนพญาไท เขตปทุมวัน ระยะทาง ๑.๕ กิโลเมตร เป็นพื้นที่นำร่องในการจัดการมลพิษทางอากาศปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายเพื่อ (๑) สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการคุณภาพอากาศที่เข้มแข็ง และจัดทำแผนปฏิบัติการถนนอากาศเขตปทุมวัน (๒) นำแผนปฏิบัติการมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จเพื่อให้เป็นต้นแบบให้แก่สำนักงานเขตอื่น (๓) ในปี ๒๕๖๒ ขยายผลการโครงการให้ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยกำหนดเป้าหมายให้กรุงเทพมหานคร มีถนนอากาศสะอาดอย่างน้อยเขตละ ๑ ถนน ภายในปี ๒๕๖๒</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ

เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการมลพิษผ่านทรัพยากรมนุษย์ องค์ความรู้ กลไก กฎหมาย ฐานข้อมูล การกำหนดนโยบาย การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม งานวิจัยและนวัตกรรม การให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม การสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ การดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อผูกพัน และข้อตกลง พันธกรณีระหว่างประเทศ

มาตรการการดำเนินงาน	
๑. กำหนดศักยภาพการรองรับมลพิษของพื้นที่	๑๖. ออกกฎหมายจัดเก็บภาษีการระบายมลพิษทางน้ำ
๒. ให้ IEE,EIA,E-HIA,COP เป็นเครื่องมือป้องกันการเกิดมลพิษ และควบคุมสถานประกอบการ	๑๗. ใช้กลไกคณะกรรมการว่าด้วยการประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม
๓. จัดทำฐานข้อมูลกลางสำคัญด้านมลพิษของประเทศ ที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑๘. แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่
๔. กำหนดสัดส่วนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมในระบบ งบประมาณของประเทศ	๑๙. ให้ ทสม. มีบทบาทเฝ้าระวัง แจ้งเหตุมลพิษ
๕. กำหนดให้มีตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมในลักษณะตัวชี้วัดร่วม	๒๐. เพิ่มบทบาทชุมชนร่วมจัดสภาพแวดล้อมของชุมชน
๖. สร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อปท. ในการจัดการมลพิษ	๒๑. สนับสนุนการวิจัยแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
๗. เพิ่มการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพยากรณ์ สถานการณ์มลพิษแจ้งเตือน	๒๒. จัดทำพื้นที่ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้
๘. กำหนดเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจ	๒๓. ให้สถานศึกษาบรรจุหลักสูตร อบรมตั้งแต่เด็กๆ
๙. กำหนดประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และจัดทำหลักประกันความเสี่ยง	๒๔. จูงใจให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในการจัดสร้างระบบ การจัดการของเสียตามหลักวิชาการ
๑๐. จัดให้มีระบบการชดเชยให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากกิจการของรัฐ หรือกิจการสาธารณประโยชน์	๒๕. ประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างความเข้าใจ
๑๑. ใช้มาตรการทางสังคมแจ้งข้อมูลข่าวสารผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย สิ่งแวดล้อม	๒๖. สร้างศักยภาพของสื่อมวลชนด้านสิ่งแวดล้อม
๑๒. กำหนดให้หน่วยงานนำมาตรการมากำหนดเป็นเงื่อนไข ในการส่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต	๒๗. จัดทำข้อมูล/องค์ความรู้ด้านมลพิษในรูปแบบเข้าใจ ง่ายเพื่อสื่อสารกับประชาชน เช่น Infographic
๑๓. ปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	๒๘. ให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนปฏิบัติตามพันธกรณี และความร่วมมือระหว่างประเทศ
๑๔. ให้กระทรวงสาธารณสุขเร่งกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ ด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับสถานประกอบการขนาดเล็กที่เป็น กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๒๙. เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท
๑๕. ปรับปรุงกฎระเบียบให้ อปท. เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น	๓๐. เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการเจรจา ด้านการจัดการมลพิษระหว่างประเทศ
	๓๑. ร่วมกันในระดับอาเซียนเพื่อจัดการมลพิษข้ามแดน
	๓๒. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านพันธกรณีและข้อตกลง ระหว่างประเทศด้านการจัดการมลพิษสู่สาธารณะกำหนด หัวข้อวิจัยไว้ในยุทธศาสตร์การวิจัยของประเทศ
	๓๓. กำหนดหัวข้อการศึกษาวิจัยไว้ในยุทธศาสตร์การวิจัย ของประเทศ และดำเนินการวิจัยเพื่อรองรับการปฏิบัติตาม พันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศ

ผลการดำเนินงาน	
๑. ด้านการบริหารจัดการในภาพรวม	
<p>๑. กำกับดูแล ตรวจสอบและติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทผู้รับสัมปทานให้ปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ (EIA) ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ (คชก.) ด้านพัฒนาปิโตรเลียม ดำเนินการตรวจสอบรายงานสรุปผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่บริษัทผู้รับสัมปทานส่งมาให้กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ</p> <p>๒. กำหนดให้มีตัวชี้วัดการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ประจำปี ๒๕๖๑ ได้แก่ ๑) ตัวชี้วัด : การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และ ๗๖ จังหวัด ๒) ตัวชี้วัด : คุณภาพอากาศ ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ และ ๙ จังหวัด (เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน เชียงราย น่าน พะเยา แพร่ ตาก) ๓) ตัวชี้วัด : จำนวนแหล่งน้ำที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ กรมทรัพยากรน้ำ</p> <p>๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยติดตามให้คำแนะนำแก่ อบต. ที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจดูแลสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ ๒๙ แห่ง กระตุ้นการทำงานของเครือข่ายภาคประชาชนเดิมที่ได้สร้างไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๙ จำนวน ๒๕ เครือข่าย รวมทั้งจัดสร้างเครือข่ายภาคประชาชน ๙ เครือข่าย</p> <p>๔. จัดกิจกรรมฝึกอบรมให้กับเครือข่ายภาคประชาชนที่ได้จัดตั้งไว้เพื่อเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่มีการทำเหมืองแร่ มีเครือข่ายภาคประชาชนเข้าร่วม ๙ เครือข่าย ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ร่วมศึกษาดูงานในพื้นที่ประทานบัตรเหมืองแร่และโรงโม่หิน</p>	<p>๖. มอบรางวัลให้กับ อบต. ที่ชนะการประกวดโครงการ “อบต. นักพัฒนา ดูแลสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่” รางวัลชนะเลิศ ได้แก่ อบต.คลองกิว อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี รางวัลสุดยอด อบต. นักพัฒนา ดูแลสิ่งแวดล้อมเหมืองแร่ ได้แก่ ทต.ถ้ำใหญ่ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การจัดการสิ่งแวดล้อม โดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางและให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการวางแผนในการแก้ปัญหา</p> <p>๗. ตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อติดตามสถานการณ์สิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ประกอบการเหมืองแร่ ปี ๒๕๖๑ ดำเนินการตรวจประเมินการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๖๖๒ ราย ตรวจสอบรายงานการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ ๖๓๙ ราย ตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมกรณีประทานบัตร สิ้นอายุ เว้นคืนประทานบัตร ๒๙ ราย ตรวจสอบรายงานผลการดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ที่ทำเหมืองแร่ ๑๙๖ ราย และพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมกรณีผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ขอดต่ออายุประทานบัตร และขอเพิ่มชนิดแร่ จำนวน ๔๓ ราย</p> <p>๘. เฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองด้วยการตรวจวัดค่าความทึบแสงในพื้นที่ที่มีการประกอบการกิจการโรงโม่ บด หรือย่อยหิน ตรวจวัดปริมาณฝุ่นละอองในบรรยากาศ ระดับเสียง และแรงสั่นสะเทือน บริเวณชุมชนใกล้เคียงโดยรอบ ให้คำปรึกษาและแนะนำการจัดการสิ่งแวดล้อม ๕๖๖ ราย</p> <p>๙. โครงการตรวจประเมินด้านสิ่งแวดล้อมภายหลังการอนุญาตประทานบัตร (Environmental Audit) เป็นการดำเนินการทบทวนรายละเอียดกิจกรรม วิธีการ และตรวจสอบมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายหลังจากมีการประกอบกิจการเหมืองแร่ โดยเน้นพื้นที่กลุ่มเหมืองและอยู่ใกล้แหล่งชุมชน จากการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมจนถึงปัจจุบัน พบว่าผู้ประกอบการได้ดำเนินการตามมาตรการลดผลกระทบ</p>

ผลการดำเนินงาน	
๕. จัดฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้แก่ผู้ประกอบการเหมืองแร่ “โครงการพี่สอนน้อง” โดยนำผู้ประกอบการที่ดีมาเป็นพี่เลี้ยงให้แก่ผู้ประกอบการเหมืองแร่ และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคกลาง เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่ของตนเองได้	สิ่งแวดล้อมและผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
๒. ด้านการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการทางสังคม	
ศึกษาการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ กระทรวงการคลังได้ให้ความเห็นชอบมาตรการการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อส่งเสริมบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ย่อยสลายเองได้ทางชีวภาพตามที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลังเสนอ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป	
๓. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพด้านกฎหมาย	
-	
๔. ด้านส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเครือข่ายของภาคส่วนต่างๆ ในการจัดการมลพิษ	
๑. บรรจุนโยบายวิชาการผลิตสื่อสร้างสรรค์ไว้ในหลักสูตรการฝึกอบรมบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชน ดังนี้ ๑) หลักสูตรพัฒนาการสื่อสารยุคดิจิทัล รุ่นที่ ๓ การผลิตและเผยแพร่สื่อดิจิทัล/ฝึกปฏิบัติ หัวข้อ “สร้างงาน PR อย่างสร้างสรรค์ผ่านเครื่องมือดิจิทัล” ๒) หลักสูตรนักประชาสัมพันธ์ดิจิทัล Smart PR การผลิตและเผยแพร่สื่อดิจิทัล/ฝึกปฏิบัติ หัวข้อ “สร้างงาน PR อย่างสร้างสรรค์ผ่านเครื่องมือดิจิทัล” ๓) หลักสูตรนักจัดรายการวิทยุกระจายเสียงด้วยระบบดิจิทัล วิชาเทคนิคการเป็นผู้ดำเนินรายการวิทยุกระจายเสียงในยุคดิจิทัล หัวข้อ "ดำเนินรายการอย่างสร้างสรรค์" ๒. ผลิตข้อมูลประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผ่านช่องทางสื่อของกรมประชาสัมพันธ์ อาทิ อินโฟกราฟิก เรื่อง "ยกเลิกการใช้พลาสติกหุ้มฝาขวดน้ำดื่ม" คลิปวิดีโอ "การจัดการมลพิษทางอากาศ" และสื่อบทพูด "ใช้ซองข้าวโพดเพาะเห็ดฟาง ลดหมอกควัน" ๓. พัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือ ทสม. เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายของทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการสนับสนุนภารกิจของกระทรวงในการเฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เช่น การเฝ้าระวังไฟป่า ลดปัญหาหมอกควัน	๕) วิจัยเพื่อการจัดการความเสี่ยงเชิงนิเวศชายฝั่งทะเลบริเวณพื้นที่เขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง จากการปนเปื้อนสารอันตรายกลุ่มสารอินทรีย์ระเหยและกึ่งระเหยและสารกลุ่มโลหะหนักเพื่อการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยผลการศึกษานำไปใช้กำหนดแนวทางการจัดการปัญหาปนเปื้อนสารมลพิษบริเวณชายฝั่งทะเล ๖) การศึกษาการแพร่กระจายในอากาศและการตกสะสมสู่สิ่งแวดล้อมของสารปรอท อันเนื่องมาจากแหล่งทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย สามารถนำข้อมูลจากการตรวจวัดคุณภาพอากาศบริเวณแหล่งทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ โดยการเสนอแนวทางการปรับเปลี่ยนวิธีการคัดแยกขยะที่ลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และมีการเสนอแนะในการจัดทำเทศบัญญัติของหน่วยงาน อปท. ในพื้นที่แก้ไขปัญหา ๗. พัฒนาศูนย์เรียนรู้ต้นแบบการจัดการขยะเหลือศูนย์ (ชุมชนปลอดขยะ และโรงเรียนปลอดขยะ Zero Waste) ๖ แห่ง ๘. ดำเนินโครงการโรงเรียนอีโคสคูล ๓๑ โรงเรียน ทั่วประเทศ และโครงการโรงเรียนอีโคสคูล : พื้นที่คลองแสนแสบ ๘ โรงเรียน ปี ๒๕๖๑ มีการจัดฝึกอบรมพัฒนาและเสริมศักยภาพครูและบุคลากรโรงเรียนอีโคสคูล

ผลการดำเนินงาน	
<p>ในพื้นที่ภาคเหนือ ปัจจุบันมีสมาชิก ทสม. ๒๑๐,๙๗๕ คน ใน ๓๒,๗๔๒ หมู่บ้าน ๓,๐๘๑ ตำบล (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑) โดยมีสมาชิก ทสม. เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑๒,๘๑๗ คน</p> <p>๔. พัฒนาเครือข่าย อาทิ ๑) คัดเลือก ทสม. และเครือข่าย ทสม. ดีเด่น เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติ ทสม. และเครือข่าย ทสม. ที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำประโยชน์ต่อสังคมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในปี ๒๕๖๑ มีการพิจารณาคัดเลือกใน ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศ ๒) อบรมเครือข่าย ทสม. การแจ้งเหตุ รายงานสถานการณ์ไฟฟ้า หมอกควัน และเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๓) ผลิตรายการสนับสนุนการดำเนินงาน ได้แก่ คู่มือ หนังสือ วารสารเครือข่าย ทสม. ผู้พิทักษ์ แผ่นพับ และนิทรรศการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ บทบาท ทสม.</p> <p>๕. การพัฒนาเครือข่ายองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ</p> <p>๑) ส่งเสริมการรวมตัวเป็นกลุ่ม และสร้างเครือข่ายทางด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กรเอกชน องค์กรอิสระ และอาสาสมัครสิ่งแวดล้อม มีองค์กรขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ๒๗๔ องค์กร</p> <p>๒) พัฒนาบทบาทและเสริมศักยภาพขององค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมให้สามารถเข้ามาช่วยเสริมการทำงานของภาครัฐในการสร้างความเข้าใจและเป็นผู้เชื่อมต่อความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน เพื่อช่วยลดความขัดแย้งในสังคม และดึงภาคประชาชนเข้ามาเป็นภาคีร่วมพัฒนาเพิ่มมากขึ้น โดยมีสมัชชาขององค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นกลไกส่งเสริมการทำงานที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์กรเอกชน องค์กรชุมชน และภาคีในพื้นที่ต่างๆ เช่น การอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง การจัดการป่าไม้ ที่ดิน ไฟป่า หมอกควัน พื้นที่ จ.ลำพูน การขับเคลื่อนแม่แจ่มโมเดลพลัส จ.เชียงใหม่</p>	<p>๙. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเฝ้าติดตามการดำเนินงาน “โรงเรียนอีโคลสคูล : พื้นที่คลองแสนแสบ” ระหว่างวันที่ ๑๒-๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และจัดกิจกรรมค่ายพัฒนาแกนนำโรงเรียนอีโคล ระหว่างวันที่ ๓๐ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๖๑</p> <p>๑๐. พัฒนาผู้กำกับผู้บังคับบัญชาลูกเสืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยพัฒนาจาก ๒๐ โรงเรียน สู่วิทยาลัยเครือข่ายที่สนใจการใช้ (ร่าง) หลักสูตรลูกเสืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดตั้งหน่วยลูกเสืออนุรักษ์ฯ เพื่อทำกิจกรรมจิตสาธารณะด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพผู้บังคับบัญชาลูกเสือด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การชุมนุมโรงเรียนเครือข่ายลูกเสืออนุรักษ์ฯ ระดับประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนากิจกรรมลูกเสืออนุรักษ์ฯ</p> <p>๑๑. จัดกิจกรรมสื่อมวลชนสัญจร งาน Kick Off จากแผนสู่การขับเคลื่อน “แม่แจ่มโมเดลพลัส” ระหว่างวันที่ ๘-๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และเว็บไซต์ข่าวออนไลน์</p> <p>๑๒. ผลิตรายการและเผยแพร่รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของสำนักข่าวสิ่งแวดล้อมผ่านเว็บไซต์ www.greennews.com และ Facebook Greennews ตั้งแต่เดือนมีนาคม-สิงหาคม ๒๕๖๑</p> <p>๑๓. ผลิตรายการและเผยแพร่ข้อมูลเพื่อสร้างความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมในรูปแบบ Infographic ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๐-กันยายน ๒๕๖๑ โดยเผยแพร่ผ่าน Facebook กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ อบท. ในการขับเคลื่อนภาคีเครือข่าย 3R ประชากร โดยดำเนินการร่วมกับ ทสจ. และ สสภ. ขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการจัดการขยะในพื้นที่ อบท. ยกระดับเป็นต้นแบบด้านการจัดการขยะ ๒๕ แห่ง ในพื้นที่ ๔ จังหวัด พร้อมทั้งให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการขยะซึ่งมีปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ผ่านกิจกรรมต่างๆ ๔,๖๔๐ ต้น/ปี</p> <p>๑๕. ส่งเสริมหมู่บ้าน/ชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste) และโรงเรียนปลอดขยะ (Zero Waste School) ซึ่งจัดให้มีการประกวดชุมชนปลอดขยะ Zero Waste และโรงเรียนปลอดขยะ Zero Waste School เฉลิมพระเกียรติ ปี ๒๕๖๑</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>การขับเคลื่อนเครือข่ายสิ่งแวดล้อม จ.ปราจีนบุรี จ.ราชบุรี จ.พิษณุโลก และ จ.สุโขทัย เป็นต้น</p> <p>๔) องค์กรเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการนำนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปสู่การปฏิบัติ อาทิ โครงการแม่แจ่มโมเดล โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปประเทศ และการพัฒนาแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๖. การวิจัยแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม อาทิ</p> <p>๑) พัฒนาล้างปฏิภรณ์ชีวภาพแบบมีเมมเบรนเพื่อนำน้ำกลับมาใช้ใหม่สำหรับกิจกรรมของภาคชุมชนและภาคเกษตรกรรม สามารถนำไปขยายผลให้อาคารซึ่งเป็นหอพัก คอนโดมิเนียม นำไปใช้ในการบำบัดน้ำเสียและหมุนเวียนใช้ในการกิจกรรมต่างๆ</p> <p>๒) ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ Biological Activated Carbon ร่วมกับ Membrane Micro Filtration ในการบำบัดน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนเพื่อนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งผลงานวิจัยสามารถนำไปขยายผลไปยังอาคารสำนักงานต่างๆ ในพื้นที่ กทม.</p> <p>๓) พัฒนาระบบเตือนภัยความร้อนและหมอกควันล่วงหน้าสำหรับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน โดย อปท. หรือหน่วยงานสาธารณสุขระดับชุมชน สามารถนำระบบเตือนภัยไปใช้ในการป้องกันปัญหาความร้อนและหมอกควันใน ๙ จังหวัดภาคเหนือตอนบน</p> <p>๔) ประเมินความเสี่ยงในการสัมผัสสารอินทรีย์อันตรายอุบัติใหม่ของประชาชนจากแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค บริเวณพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง ทำให้ประชาชนในพื้นที่มาตาบุตรรับทราบข้อมูล องค์กรความรู้ และหน่วยงานในพื้นที่สามารถนำไปใช้วางแผนการแก้ไขปัญหาพร้อมกัน เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการบริโภคน้ำที่มีการปนเปื้อนของประชาชนในพื้นที่</p>	<p>ชุมชนและโรงเรียนสมัครเข้าร่วมโครงการ ๕๕๗ แห่ง มีชุมชนปลอดขยะผ่านเข้ารอบที่ ๑ จำนวน ๕๕ ชุมชน และโรงเรียนปลอดขยะผ่านเข้ารอบที่ ๑ จำนวน ๔๘ โรงเรียน โรงเรียนและชุมชนที่ผ่านเข้ารอบสามารถนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ได้ประมาณ มากกว่าร้อยละ ๓๐ และมีปริมาณขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ประมาณ ๖,๒๐๐ ตัน/ปี</p> <p>๑๖. จัดทำพื้นที่ต้นแบบศูนย์การเรียนรู้หรือกรณีตัวอย่างในการจัดการมลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ การจัดการขยะมูลฝอย การจัดการสารอันตรายและของเสียอันตราย และเผยแพร่สู่สาธารณชน</p> <p>๑๗. จัดทำข้อมูลสื่อสารกับประชาชน ได้แก่</p> <p>๑) หนังสือ รายงานประจำปี หนังสือสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานทุกปี</p> <p>๒) ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่บทความ ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ผ่าน Line Facebook และ www.bangkok.go.th/environment</p> <p>๓) ปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนด้านสิ่งแวดล้อม ๑๓ คู่มือ ตามแผนการดำเนินงานจัดทำแบบฟอร์มเอกสารราชการ ๒ ภาษา (ภาษาไทยควบคู่ภาษาอังกฤษ) ดังนี้</p> <p>๓.๑) เอกสารประเภทแบบฟอร์ม ๔ แบบ คือ (๑) คำร้องขอรับบริการน้ำ (๒) คำร้องขอใช้บริการรถยนต์สุขาเคลื่อนที่/ สุขาชั่วคราว (๓) คำร้องขอรับบริการขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (๔) ใบสมัครเข้ารับบริการเก็บขนและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ</p> <p>๓.๒) เอกสารประเภทคู่มือสำหรับประชาชน ๖ คู่มือ คือ (๑) การขอใช้สถานที่ : สวนสาธารณะ (๒) การให้บริการตัดและขุดต้นไม้ (๓) การขออนุญาตล้อมย้ายต้นไม้ในที่สาธารณะเพื่อเปิดทางเข้าออกอาคารและสถานที่ (๔) การบริการกวาดล้างทำความสะอาดด้วยเครื่องจักรกล (๕) การบริการเก็บขนมูลฝอยทั่วไปในบ้านพักอาศัยสถานที่บริการสาธารณสุข ตลาด อาคารสูง และสถานที่ราชการ (๖) การบริการตั้งวางถังรองรับมูลฝอยเป็นครั้งคราว (๗) การบริการน้ำประปาและภาชนะรองรับน้ำพร้อมน้ำประปา (๘) การบริการสุขาเคลื่อนที่และห้องสุขาชั่วคราว</p>

ผลการดำเนินงาน	
๕. ด้านการดำเนินงานตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศ	
<p>๑. อนุสัญญาบาเซลฯ</p> <p>๑) กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการส่ง metal residue (waste) อย่างผิดกฎหมายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักวิชาการในประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยใช้งบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>๒) ประเทศไทยมีผู้เชี่ยวชาญ คือ ดร. ไชยยศ บุญญาภิกร่วมเป็นสมาชิกคณะทำงานระหว่างสมัยประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซล เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับประเด็นกรอบแผนงานยุทธศาสตร์ (Strategic Framework) สำหรับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก</p> <p>๒. อนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ</p> <p>๑) แผนแม่บทและแผนปฏิบัติการระดับชาติในการตรวจวิเคราะห์และการติดตามตรวจสอบสาร POPs</p> <p>๒) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ โดยเพิ่มศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติเป็นอนุกรรมการ และมีกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะอนุกรรมการเป็น ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป</p> <p>๓) แต่งตั้งคณะทำงานกำกับและประสานดำเนินโครงการ Enabling Activities to Review and Update the National Implementation Plan for the Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแล พิจารณาข้อเสนอแนะ และติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการจัดทำเนียบสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน</p> <p>๓. อนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ</p> <p>๑) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะอนุกรรมการอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ โดยเปลี่ยนประธานอนุกรรมการเป็น ดร.ธเรศ ศรีสถิตย์ และมีกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะอนุกรรมการเป็น ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป</p> <p>๒) กำหนดสารเคมี ๓ ชนิด ไวในภาคผนวก III ของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ ซึ่งเป็นรายชื่อสารเคมีที่อยู่ในกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ คือ (๑) Acetochlor ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ (๒) Hexabromocyclododecane</p>	<p>๑) ข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน</p> <p>๑.๑) เป็นเจ้าภาพจัดประชุมคณะกรรมการระดับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม ๕ ประเทศ เรื่อง มลพิษหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ ๒๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม - ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ กรุงเทพมหานคร</p> <p>๑.๒) แนวทางการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนในอนุภูมิภาคอาเซียนตอนล่าง</p> <p>๑.๓) จัดโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ฝึกซ้อมระดมพลดับไฟป่าและจัดทำแนวกันไฟ ๓ แผ่นดิน (ไทย - ลาว - เมียนมา) เพื่อเพิ่มทักษะการบูรณาการการปฏิบัติงานควบคุมไฟป่า และขยายผลเสริมสร้างความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน และมอบอุปกรณ์ดับไฟป่า และจัดทำแนวกันไฟ</p> <p>๒) คณะทำงานอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสีย ประเทศไทยเป็นประเทศผู้นำ (Lead Country) ในแผนงานที่ ๕ การมีส่วนร่วมของอาเซียนในประชาคมโลก (อนุสัญญารอตเตอร์ดัม) และแผนงานที่ ๖ การเตรียมความพร้อมและจัดการอุบัติเหตุฉุกเฉินจากสารเคมีและของเสียอันตราย จาก ๗ แผนงาน ภายใต้ AWGCW Action Plan</p> <p>๓) คณะทำงานอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะทำงานอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง ครั้งที่ ๒๐ ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ ณ จังหวัดภูเก็ต</p> <p>๖. ความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือคณะกรรมการลุ่มน้ำโขง</p> <p>รายงานการติดตามความสมบูรณ์ของระบบนิเวศลุ่มน้ำโขง (Ecological Health Monitoring: EHM) ร่วมกับประเทศสมาชิก</p> <p>๗. ความร่วมมือด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๑) สื่อสารและเสริมสร้างศักยภาพในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการจัดนิทรรศการและการเสวนา ณ Thai Pavilion ระหว่างการประชุมรัฐภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ ๒๓ เมื่อวันที่ ๖-๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ กรุงบอนน์ สหพันธสาธารณรัฐเยอรมัน มีการจัดแสดงแผนที่นำทาง</p>

ผลการดำเนินงาน	
<p>ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม (๓) Phorate ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์</p> <p>๓) ใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเพื่อห้ามหรือจำกัดการใช้สารเคมีอย่างเข้มงวดและข้อเสนอของสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง (notification of final regulatory actions) ๓ ชนิด ดังนี้ (๑) Hexabromocyclododecane ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม (๒) Methyl parathion ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ (๓) Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA-related compounds ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม</p> <p>๔. อนุสัญญามินามาตะ</p> <p>๑) ประเมินองค์ประกอบของปรอทในถ่านหินที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในโรงไฟฟ้า ตรวจสอบวัดความเข้มข้นของปรอทในอากาศเสียจากโรงไฟฟ้า พัฒนาและคำนวณการปลดปล่อยปรอทและพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับชาติเบื้องต้นเพื่อลดการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน</p> <p>๒) จัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก รอบที่ ๗ (GEF-7) จำนวน ๒ โครงการ (๑) โครงการ Strengthening Capacity for Multi-media Mercury Monitoring in the Asia-Pacific Region ร่วมกับกระทรวงสิ่งแวดล้อม ประเทศญี่ปุ่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์ปรอทและสารประกอบปรอทจากตัวกลางต่างๆ (๒) โครงการ Minamata Initial Assessment (MIA) in Thailand ร่วมกับ United Nations Industrial Development Organization (UNIDO) เพื่อจัดทำและปรับปรุงทำเนียบปรอท การจัดทำแผนการจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญามินามาตะ</p> <p>๕. ระดับอาเซียน : ข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน คณะทำงานอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสีย คณะทำงานอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง</p>	<p>การลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี ๒๕๖๔-๒๕๗๓ การปฏิบัติที่ดีกรณีการตั้งรับและปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลการดำเนินงานของไทยด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</p> <p>๒) ผลิตและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผ่านสื่อโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ วิชชุ และออนไลน์ รวมทั้งข่าวสารการประชุม Cop23 ทาง Website กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>๘. ประสานความร่วมมือในระดับภูมิภาค เพื่อบริหารจัดการขยะทะเล รวมทั้งองค์ความรู้และการศึกษาวิจัยด้านที่เกี่ยวข้องผ่านองค์กรนานาชาติ ได้แก่</p> <p>๑) จัดงานวันทะเลโลก (World Ocean Day) ภายใต้หัวข้อ “ทะเลดี ชีวิตมีสุข” เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ กรุงเทพมหานคร โดยมุ่งเน้นการจัดการแก้ไขปัญหาขยะทะเลของประเทศ มีการกล่าวถ้อยแถลงจากผู้บริหารระดับสูงจากองค์กรระหว่างประเทศ การแสดงเจตนารมณ์และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทะเลไทยในการจัดการขยะพลาสติกในทะเลหลายภาคส่วน</p> <p>๒) จัดกิจกรรมการเก็บขยะชายหาดสากล (International Coastal Cleanup -ICC) ร่วมกับนานาชาติในการดำเนินการแก้ไขปัญหาขยะทะเล โดยจัดกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายภาคประชาชน อปท. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคส่วนต่างๆ เมื่อวันที่ ๑๓-๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ ในพื้นที่ชายฝั่งรวม ๒๔ จังหวัด สามารถเก็บรวบรวมขยะตกค้างรวม ๒๕๓,๘๘๘ ชิ้น น้ำหนักรวมประมาณ ๑๖ ตัน</p> <p>๙. เข้าร่วมโครงการสร้างพันธมิตรเพื่อการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในทะเลเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยนำระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมท่าเรือ (Port Safety Health Environment Management System : PSHEMS) มาใช้ในการบริหารจัดการ ซึ่งท่าเรือกรุงเทพได้รับใบรับรองระบบการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมท่าเรือของท่าเรือกรุงเทพ เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๑ และมีแผนที่จะยกระดับมาตรฐาน PSHEMS จากระดับที่ ๑ เป็นระดับที่ ๒ ในปี ๒๕๖๓</p>

การบรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ภายใต้แผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ปี ๒๕๖๑

๑. การบรรลุตัวชี้วัดการดำเนินงานรายยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง	
ตัวชี้วัดที่ ๑ จำนวนเครื่องมือและกลไกที่ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐	การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑
ภาคอุตสาหกรรม	
<p><u>แผนระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none">- ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)- แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๗๔- แผนแม่บทเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในระดับจังหวัด <p><u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u></p> <ul style="list-style-type: none">- อุตสาหกรรมสีเขียว- อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ <p><u>กลไกระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none">- คณะอนุกรรมการบูรณาการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ <p><u>อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</u></p> <ul style="list-style-type: none">- คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว- คณะอนุกรรมการส่งเสริมและรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว	<ul style="list-style-type: none">- เป็นการนำเครื่องมือและกลไกที่จัดทำในปี ๒๕๖๐ มาปฏิบัติ
ภาคเกษตรกรรม	
<p><u>แผนระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none">- ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) <p><u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u></p> <ul style="list-style-type: none">- มาตรฐานสินค้าเกษตร (มาตรฐาน มกอช.)- การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP: Good Agricultural Practice)- มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	<ul style="list-style-type: none">- เป็นการนำเครื่องมือและกลไกที่จัดทำในปี ๒๕๖๐ มาปฏิบัติ

การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐	การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑
ภาคพลังงาน	
<p><u>แผนระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๙ - แผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๙ <p><u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรฐานระบบจัดการด้านพลังงาน (ISO50001) - เกณฑ์มาตรฐานการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร (Building Energy Code: BEC) <p><u>กลไกระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานประสิทธิภาพพลังงาน - คณะอนุกรรมการส่งเสริมการผลิตพลังงานจากขยะ 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการนำเครื่องมือและกลไกที่จัดทำในปี ๒๕๖๐ มาปฏิบัติ
ภาคการคมนาคมขนส่ง	
<p><u>แผนระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของไทย - แผนส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ในประเทศไทย 	<p><u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรฐานคุณภาพบริการขนส่งด้วยรถบรรทุก (Q MARK)
ภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการการท่องเที่ยว	
<p><u>แผนระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) - แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยอย่างยั่งยืน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๖) <p><u>มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ห้ามภาชนะที่ทำด้วยโฟมและการนำบรรจุภัณฑ์เข้าบริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติ - อุทยานแห่งชาติสีเขียว (Green National Park) 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการนำเครื่องมือและกลไกที่จัดทำในปี ๒๕๖๐ มาปฏิบัติ
ภาคการบริโภค	
<p><u>แผนระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - แผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ (ระยะที่ ๓) - แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ <p><u>กลไกระดับประเทศ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะอนุกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการนำเครื่องมือและกลไกที่จัดทำในปี ๒๕๖๐ มาปฏิบัติ

ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม สถานประกอบการ เกษตรกรรม และแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น		
การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
ภาคอุตสาหกรรม		
<ul style="list-style-type: none"> • อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) <ul style="list-style-type: none"> ◆ ระดับ ๑ ◆ ระดับ ๒ ◆ ระดับ ๓ ◆ ระดับ ๔ ◆ ระดับ ๕ 	<p>๕๙๔ โรงงาน</p> <p>๗๐๔ โรงงาน</p> <p>๙๐๙ โรงงาน</p> <p>๑๓๙ โรงงาน</p> <p>๖ โรงงาน</p>	<p>๖๙๙ โรงงาน</p> <p>๑,๒๗๑ โรงงาน</p> <p>๙๕๘ โรงงาน</p> <p>๙๓ โรงงาน</p> <p>๑๒ โรงงาน</p>
<ul style="list-style-type: none"> • เหมืองแร่สีเขียว (ปี ๒๕๕๓ - ปัจจุบัน) 	<p>๑๙๓ ราย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เหมืองแร่ ๙๒ ราย - โรงงานใหม่ บดและย่อยหิน ๖๙ ราย - โรงแต่งแร่ ๒๗ ราย - โรงประกอบโลหกรรม ๕ ราย 	<p>๒๑๙ ราย</p>
<ul style="list-style-type: none"> • สถานประกอบการ Green Production 	<p>๓๕ แห่ง</p>	<p>๒๗ แห่ง</p>
ภาคเกษตรกรรม		
<ul style="list-style-type: none"> • มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี (Good Aquaculture Practice) 	<p>๑,๔๑๕ แห่ง</p>	<p>๓,๗๒๕ แห่ง</p>
<ul style="list-style-type: none"> • มาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้ง (Code of Conduct) 	<p>๖ แห่ง</p>	<p>๒๓ แห่ง</p>
<ul style="list-style-type: none"> • มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices) 	<p>๔๐๑ ราย</p>	<p>๔๐๑ ราย</p>
<ul style="list-style-type: none"> • มาตรฐานการปฏิบัติทางฟาร์มปศุสัตว์ที่ดี 	<p>๑๕,๔๓๒ แห่ง</p>	<p>๒,๐๙๗ แห่ง</p>
<ul style="list-style-type: none"> • มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (มกท.) <ul style="list-style-type: none"> ◆ มาตรฐาน ACT-IFOAM ◆ มาตรฐาน ACT-EU ◆ มาตรฐาน Canada and US-Canada Agreement ◆ มาตรฐาน ACT private program ◆ มาตรฐานปัจจัยการผลิต ACT-IFOAM for input 	<p>๑๙๙ ราย</p> <p>๑๒๗ ราย</p> <p>๗๙ ราย</p> <p>๒ ราย</p> <p>๓๐ ราย</p>	<p>๒๑๖ ราย</p> <p>๑๓๖ ราย</p> <p>๘๔ ราย</p> <p>๒ ราย</p> <p>๒๙ ราย</p>

การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
แหล่งท่องเที่ยว		
• พื้นที่ต้นแบบการท่องเที่ยวเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๔ พื้นที่ ได้แก่ เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ จังหวัดเพชรบูรณ์	
• อุทยานแห่งชาติสีเขียว ♦ ประเภทภูเขา	๑๔ แห่ง อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติดอยหลวง อุทยานแห่งชาติดอยภูนาง อุทยานแห่งชาติภูพาน	๑๓ แห่ง อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย อุทยานแห่งชาติศรีน่าน อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า
♦ ประเภทเกาะและชายหาด	อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร
♦ ประเภทน้ำตกและแหล่งน้ำ	อุทยานแห่งชาติเขาสก อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก อุทยานแห่งชาติตาดโตน อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ	อุทยานแห่งชาติแม่วง อุทยานแห่งชาติเขาลง อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ อุทยานแห่งชาติคลองลาน อุทยานแห่งชาติกุยบุรี อุทยานแห่งชาติเขาแหลม อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว อุทยานแห่งชาติไทรโยค
ภาคธุรกิจและบริการ		
• สำนักงานสีเขียว (Green Office)	๖๒ แห่ง	๕๕ แห่ง

ตัวชี้วัดที่ ๓ จำนวนสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น		
การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
• ฉลากเขียว	๒๘ ประเภทสินค้า ๓ ประเภทบริการ	รวมสะสม ๓๐ ประเภทสินค้า ๓ ประเภทบริการ
• ตะกร้าเขียว	๑๖ ประเภทสินค้า ๕ ประเภทบริการ	๗ ประเภทสินค้า ๓ ประเภทบริการ
• Cool Mode	๑ ประเภทสินค้า	๔๑ โครงสร้างผ้า
• ฉลากลดโลกร้อน	-	๗ ประเภทสินค้า
• ฉลากคาร์บอนนิวทรัล	-	๔ ประเภทสินค้า ๑ ประเภทบริการ
• ฉลากลดคาร์บอน	-	รวมสะสม ๓ ประเภทสินค้า

การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> • บริษัทที่ได้รับการขึ้นทะเบียน <ul style="list-style-type: none"> ◆ ฉลากเขียว <ul style="list-style-type: none"> - ประเภทสินค้า - ประเภทบริการ ◆ ตะกร้าเขียว <ul style="list-style-type: none"> - ประเภทสินค้า - ประเภทบริการ ◆ Cool Mode <ul style="list-style-type: none"> - ประเภทสินค้า ◆ ฉลากลดโลกร้อน <ul style="list-style-type: none"> - ประเภทสินค้า ◆ ฉลากคาร์บอนนิวทรัล <ul style="list-style-type: none"> - ประเภทสินค้า - ประเภทบริการ ◆ ฉลากลดคาร์บอน <ul style="list-style-type: none"> - ประเภทสินค้า 	<p>๑๑๓ บริษัท</p> <p>๗๗ บริษัท</p> <p>๖ บริษัท</p> <p>๗ บริษัท</p> <p>๑๐ บริษัท</p> <p>๑๓ บริษัท</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>๒๓๗ บริษัท</p> <p>รวมสะสม ๘๔ บริษัท</p> <p>รวมสะสม ๘ บริษัท</p> <p>๓๐ บริษัท</p> <p>๓๑ บริษัท</p> <p>๑๕ บริษัท</p> <p>๒๓ บริษัท</p> <p>๑๓ บริษัท</p> <p>๑ บริษัท</p> <p>รวมสะสม ๓๒ บริษัท</p>
<ul style="list-style-type: none"> • โรงแรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม <ul style="list-style-type: none"> ◆ ใบไม้เขียว 	<p>๒๙๖ แห่ง</p> <p>๒๑๗ แห่ง</p>	<p>๒๖๑ แห่ง</p> <p>๒๑๖ แห่ง</p>
<ul style="list-style-type: none"> ◆ Green Hotel 	<p>๗๗ แห่ง</p>	<p>๔๓ แห่ง</p>
<ul style="list-style-type: none"> ◆ ตะกร้าเขียว 	<p>๒ แห่ง</p>	<p>๒ แห่ง</p>

ตัวชี้วัดที่ ๔ มีฉลากสิ่งแวดล้อมครอบคลุมประเภทสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
ฉลากสิ่งแวดล้อมในตลาดสินค้า	<ul style="list-style-type: none"> - ฉลากเขียว - ฉลากลดคาร์บอน - ฉลากลดคาร์บอนฟุตพริ้นท์หรือฉลากลดโลกร้อน - ฉลากประหยัดไฟฟ้าเบอร์ ๕ - ใบไม้เขียว - ฉลากประสิทธิภาพสูง (พลังงาน) 	<ul style="list-style-type: none"> - ฉลากคาร์บอนนิวทรัล

ตัวชี้วัดที่ ๕ ประชากรมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	
การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐	การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑
ยังไม่สามารถประเมินผลการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การบริโภคของประชาชนได้ เนื่องจากยังไม่มีการจัดเก็บ ข้อมูล กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการจัดเก็บ ในปี ๒๕๖๑	ยังไม่มีข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด		
ตัวชี้วัดที่ ๑ แหล่งกำเนิดมีการปฏิบัติตามระเบียบ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง		
การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> แหล่งกำเนิดน้ำเสียปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ 	ร้อยละ ๕๔	ร้อยละ ๕๗
<ul style="list-style-type: none"> รถยนต์ (ควันดำ) ปฏิบัติตามกฎหมาย 	ร้อยละ ๙๙.๔	ร้อยละ ๙๕
<ul style="list-style-type: none"> รถโดยสารประจำทาง (ควันดำ) ปฏิบัติตามกฎหมาย 	ร้อยละ ๙๙.๘	ร้อยละ ๙๙.๘
<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับรายงานรวมทั้งสิ้น - พิจารณาตรวจสอบรายงานและแจ้งผลไปยังหน่วยงานอนุญาตและเจ้าของโครงการรวมทั้งสิ้น (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑) 		๔,๐๙๐ ฉบับ ๑,๔๙๒ ฉบับ
<ul style="list-style-type: none"> โรงงานที่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการกากอุตสาหกรรม (ข้อมูล ณ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๑)		๙,๔๑๔ โรงงาน
<ul style="list-style-type: none"> กรมเจ้าท่าได้ดำเนินการออกใบอนุญาตและตรวจสอบสถานประกอบการ ระบบบำบัดน้ำเสีย เก็บตัวอย่างน้ำทิ้ง 		๑๒๗ แห่ง
<ul style="list-style-type: none"> สถานีบริการน้ำมันในเขตกรุงเทพฯ ได้รับการตรวจสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง 		๖๓๘ สถานี
<ul style="list-style-type: none"> สถานีบริการก๊าซปิโตรเลียมเหลวในเขตกรุงเทพฯ มีการติดตั้งเครื่องส่งสัญญาณเมื่อมีการรั่วไหล 		๒๘๔ แห่ง
<ul style="list-style-type: none"> ร้านจำหน่ายก๊าซหุงต้มในเขตกรุงเทพฯ มีการติดตั้งเครื่องส่งสัญญาณเมื่อมีการรั่วไหล 		๕๕๘ แห่ง

การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> รถที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสภาพรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด 		๔,๖๐๒,๖๑๐ คัน (จากรถทั้งหมด ๔,๖๓๓,๖๙๓ คัน)
<ul style="list-style-type: none"> รถที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสภาพรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก 		๑,๒๒๘,๔๙๘ คัน (จากรถทั้งหมด ๑,๒๖๗,๙๘๘ คัน)

ตัวชี้วัดที่ ๒ มีระบบการจัดการของเสียและมลพิษอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น		
การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
ขยะมูลฝอย		
<ul style="list-style-type: none"> จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย 	๓,๑๐๑ แห่ง	๓,๒๐๕ แห่ง
<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการอย่างถูกต้อง 	๖๔๓ แห่ง	๖๔๗ แห่ง
<ul style="list-style-type: none"> จำนวนระบบกำจัดขยะมูลฝอย 	๒,๙๑๔ ระบบ	
<ul style="list-style-type: none"> ดำเนินการอย่างถูกต้อง 	๖๗๗ ระบบ	
กากอุตสาหกรรม		
<ul style="list-style-type: none"> จำนวนโรงงานบำบัดกำจัดกากอุตสาหกรรม 	๑,๖๙๔ แห่ง	๙,๔๑๔ แห่ง
<ul style="list-style-type: none"> ปริมาณการบำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม 	๓๒.๙๕ ล้านตัน	๒๒.๐๒ ล้านตัน
<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนศักยภาพรองรับระหว่างผู้ก่อกำเนิดของเสีย (WG) กับผู้รับบำบัดกำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม (WP) รายภูมิภาค (WP:WG) <ul style="list-style-type: none"> ภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคกลาง ภาคตะวันออก 	<ul style="list-style-type: none"> ๑๒๑:๑ ๑๐๒:๑ ๑๐๑:๑ ๖๕:๑ ๔๔:๑ ๑๒:๑ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑๑๒:๑ ๑๑๗:๑ ๘๑:๑ ๖๐:๑ ๔๔:๑ ๑๒:๑
มูลฝอยติดเชื้อ		
<ul style="list-style-type: none"> จำนวนเตาเผามูลฝอยติดเชื้อ 	๗๓ แห่ง	๗๘ แห่ง
<ul style="list-style-type: none"> ความสามารถกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ 	๕๑,๓๐๐ ตัน (ร้อยละ ๘๘.๕)	๔๙,๘๙๗ ตัน (ร้อยละ ๘๙.๙)
น้ำเสียชุมชน		
<ul style="list-style-type: none"> จำนวนระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนของประเทศ 	๑๐๕ แห่ง	๑๐๕ แห่ง
<ul style="list-style-type: none"> ปริมาณการรองรับน้ำเสีย 	๓.๒๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๓๓)	๒.๖ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ร้อยละ ๒๗)

การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> • สถานภาพระบบบำบัดน้ำเสีย <ul style="list-style-type: none"> ◆ เติบโตระบบ ◆ ขำรุด ◆ ชะลอหรือยกเลิกโครงการ 	<p>๙๗ แห่ง</p> <p>๕ แห่ง</p> <p>๓ แห่ง</p>	<p>๙๕ แห่ง</p> <p>๗ แห่ง</p> <p>๓ แห่ง</p>

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ	
ตัวชี้วัดที่ ๑ มีเครื่องมือ กลไก ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	
การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐	การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> • ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง <ul style="list-style-type: none"> ◆ มีเครื่องมือทั้งแผน มาตรฐานและเกณฑ์ปฏิบัติ กลไกระดับประเทศ ที่ส่งเสริมให้เกิดการผลิตและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พลังงาน การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และธุรกิจบริการ การบริโภค แต่การเชื่อมต่อกับภาคการบริโภคยังมีข้อจำกัดในการสร้าง การรับรู้ให้ประชาชนนิยมใช้หรือบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการสร้างกระแสความสนใจในท้องตลาดด้วยหลากหลายสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสื่อสารประชาสัมพันธ์ที่สามารถสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชนในการใช้ชีวิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม • ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด <ul style="list-style-type: none"> ◆ การจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิด มีการออกระเบียบหลักเกณฑ์และโปรแกรมการส่งเสริมที่หลากหลาย แต่ระบบการกำกับและบังคับใช้ให้แหล่งกำเนิดปฏิบัติตามระเบียบหลักเกณฑ์ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ◆ การจัดการมลพิษ โดยการจัดให้มีระบบจัดการของเสีย รวมทั้งขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ ภาคอุตสาหกรรม สารอันตรายในภาคเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม น้ำเสียชุมชน และมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ถือว่ามีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ยกเว้นการจัดการน้ำเสียชุมชน ที่ยังขาดความชัดเจนในทิศทางการดำเนินงาน ทั้งเป้าหมาย หน่วยงานรับผิดชอบระบบงบประมาณ การลงทุน การมีส่วนร่วม 	<ul style="list-style-type: none"> • ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง <ul style="list-style-type: none"> ◆ มีการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ในปี ๒๕๖๐ ซึ่งส่งเสริมให้เกิดการผลิตและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พลังงาน การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และธุรกิจบริการ รวมทั้งการบริโภค ผ่านมาตรการโครงการ และกิจกรรมส่งเสริมต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามยังคงต้องมีการสื่อสาร ณรงค์ และประชาสัมพันธ์ เพื่อกระตุ้นความสนใจและทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น • ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัด กำจัดของเสีย และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด <ul style="list-style-type: none"> ◆ การจัดการมลพิษจากแหล่งกำเนิด มีการกำกับและบังคับใช้ให้แหล่งกำเนิดปฏิบัติตามระเบียบอย่างเข้มงวดมากขึ้น แต่ยังคงต้องเพิ่มเติมการให้คำแนะนำและตรวจสอบติดตามแหล่งกำเนิดมลพิษเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมาย ◆ การจัดการมลพิษ มีโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมการลดมลพิษตั้งแต่ต้นทาง อาทิ โครงการทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการเร่งแก้ไขปัญหาขยะพลาสติก ซึ่งจำเป็นต้องมีการณรงค์และประชาสัมพันธ์โครงการ เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมกันลดการเกิดขยะพลาสติกและโพลีเมอร์

การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐	การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ <ul style="list-style-type: none"> มีหลายมาตรการที่ดำเนินการ แต่มีบางมาตรการที่ยังไม่สามารถทำให้เกิดเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญที่จะนำมาใช้ในการขับเคลื่อนบริหารจัดการมลพิษ ได้แก่ การมีฐานข้อมูลทางด้านมลพิษของประเทศ สัดส่วนงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมในทุกกระทรวง/กรมที่เกี่ยวข้อง การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อมลพิษหรือของเสียและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ <ul style="list-style-type: none"> มีการดำเนินงานในหลายๆ มาตรการเพื่อบริหารจัดการมลพิษ แต่ยังมีบางมาตรการที่ต้องผลักดันเพื่อนำมาใช้ในการขับเคลื่อนบริหารจัดการมลพิษ ได้แก่ การมีฐานข้อมูลทางด้านมลพิษของประเทศ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อมลพิษหรือของเสียและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมประชาชน

ตัวชี้วัดที่ ๒ จำนวนภาคีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่ร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการจัดการมลพิษเพิ่มขึ้น		
การบรรลุค่าเป้าหมาย	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน อาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน 	๑๘๕,๗๖๙ คน	๒๑๐,๙๗๕ คน
		๔,๓๐๓,๕๑๒ ครัวเรือน
	๑,๐๔๗,๕๒๕ คน	๑,๐๔๘,๙๗๔ คน

ตัวชี้วัดที่ ๓ มีผลการเจรจาต่อรองในการดำเนินการตามพันธกรณีและความร่วมมือระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ	
การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐	การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> ด้านการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมี <ul style="list-style-type: none"> มีการกำหนดให้ขยะมูลฝอยจากชุมชนที่มีลักษณะปะปนกันตามประเภทพิกัดอัตราศุลกากรเป็นสินค้าต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร มีการบรรจุรายชื่อสารเคมีที่จะเลิกใช้เพิ่มเติม ได้แก่ สาร decabromodiphenyl ether (commercial mixture, c-decaBDE) สาร Short-chain chlorinated paraffins (SCCPs) สาร POPs คือ exachlorobutadiene (HCBD) <ul style="list-style-type: none"> มีการบรรจุรายชื่อสารเคมีที่ต้องแจ้งการนำเข้าส่งออกเพิ่มเติม ได้แก่ สาร Carbofuran สาร Trichlorfon สาร Short-chain chlorinated paraffins (SCCPs) สาร Tributyltin compounds ได้รับการขยายกเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอทและกระบวนการผลิตที่เติมปรอทออกไป ๕ ปี 	<ul style="list-style-type: none"> ด้านการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมี <ul style="list-style-type: none"> กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการส่ง metal residue (waste) อย่างผิดกฎหมายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ มีแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการระดับชาติในการตรวจวิเคราะห์และการติดตามตรวจสอบสาร POPs มีการกำหนดสารเคมี ๓ ชนิด ไว้ในภาคผนวก III ของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ คือ คือ สาร Acetochlor ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ สาร Hexabromocyclododecane ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม สาร Phorate ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเพื่อห้ามหรือจำกัดการใช้สารเคมีอย่างเข้มงวดและข้อเสนอของสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง ๓ ชนิด ดังนี้ สาร Hexabromocyclododecane ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม สาร Methyl parathion ประเภท

การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๐	การบรรลุค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๑
<ul style="list-style-type: none"> • ด้านการจัดการมลพิษทางอากาศ <ul style="list-style-type: none"> ◆ มีข้อตกลงในระดับอาเซียนลดจำนวนจุดความร้อนในอนุภูมิภาคแม่โขงให้เหลือไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ จุด ในปี ๒๕๖๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน 	<p>สารเคมี ป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ และสาร Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA-related compounds ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> ◆ เป็นประเทศผู้นำในแผนงานที่ ๕ การมีส่วนร่วมของอาเซียนในประชาคมโลก (อนุสัญญา Rotterdam) และแผนงานที่ ๖ การเตรียมความพร้อมและจัดการอุบัติเหตุฉุกเฉินจากสารเคมีและของเสียอันตราย จาก ๗ แผนงานภายใต้ AWGCW Action Plan <ul style="list-style-type: none"> • ด้านการจัดการมลพิษทางอากาศ <ul style="list-style-type: none"> ◆ เป็นเจ้าภาพจัดประชุมคณะกรรมการระดับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม ๕ ประเทศ เรื่อง มลพิษหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ ๒๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม - ๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ กรุงเทพมหานคร • ด้านการจัดการขยะในทะเล <ul style="list-style-type: none"> ◆ จัดประชุมระดับอาเซียนเรื่องการลดขยะทะเลในกลุ่มประเทศอาเซียน “ASEAN Conference on Reducing Marine Debris in ASEAN Region” เมื่อวันที่ ๒๒-๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ จ.ภูเก็ต ◆ จัดงานวันทะเลโลก (World Ocean Day) ภายใต้หัวข้อ “ทะเลดี ชีวิตมีสุข” เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ณ กรุงเทพฯ ◆ จัดกิจกรรมการเก็บขยะชายหาดสากล (International Coastal Cleanup -ICC)

๒. การบรรลุตัวชี้วัดในมิติการลดปริมาณมลพิษและมิติผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒.๑ มิติการลดปริมาณมลพิษ

ตัวชี้วัด	ข้อมูลปีฐาน	ค่าเป้าหมายตามแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔					ผลการดำเนินงาน	
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๐	๒๕๖๑
๑. นำเสียชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๔๖	๔๖.๕	๔๗	๔๘	๔๙	๕๐	๔๖.๓๓*	๒๗*
๒. คุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง								
ฝุ่นละออง PM ₁₀ (จำนวนวันอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน)								
๒.๑ ตำบลหน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี (ร้อยละ)	๗๒	๗๓	๗๔	๗๕	๗๖	๗๗	๖๙*	๖๒.๔๖*
๒.๒ ภาคเหนือ ๙ จังหวัด (ร้อยละ)	๘๕	๘๕	๘๖	๘๗	๘๘	๘๙	๙๖	๙๔.๖๑

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตามแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔					ผลการดำเนินงาน	
		๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๐	๒๕๖๑
		สารเบนซีน (ความเข้มข้นในบรรยากาศลดลง) ๒.๓ จังหวัดระยอง (ไม่โครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) ๒.๔ กรุงเทพมหานคร (ไม่โครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)	๒.๖ ๓.๖	๒.๕ ๓.๕	๒.๔ ๓.๔	๒.๓ ๓.๓	๒.๒ ๓.๒	๒.๑ ๓.๑
๓. ชะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๔๙	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๗๓	๗๘.๓๘
๔. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๐.๐๓	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	๑๐.๕๑	๑๔.๕๒*
๕. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง (ร้อยละ)	๖๕	๘๕	๙๐	๙๕	ได้รับการจัดการทั้งหมด ภายในปี ๒๕๖๓		๘๙	๘๙.๙๑*
๖. กากอุตสาหกรรมอันตรายได้รับการจัดการถูกต้อง (ร้อยละ)	๓๕	๗๐	๘๐	๙๐	ได้รับการจัดการทั้งหมด ภายในปี ๒๕๖๓		๓๒.๙๕ ล้านตัน	๒๒.๐๒ ล้านตัน
๗. สารเคมีได้รับการกำหนดให้เป็นวัตถุอันตรายตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศ (จำนวน)	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๓๐	๒๗

หมายเหตุ: * ไม่บรรลุ

๒.๒ มิติผลลัพธ์ต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	ค่าเป้าหมายตามแผนจัดการ มลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔	ผลการ ดำเนินงาน		การบรรลุ ผลสำเร็จ	
		๕ ปี	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๐	๒๕๖๑
			๑. คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ)	๗๖	๘๐	๘๓
๒. คุณภาพแหล่งน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี (ร้อยละ)	๘๗	๘๘	๙๖	๙๔	บรรลุ	บรรลุ
๓. ค่าความเข้มข้นของฝุ่นละอองขนาดเล็ก ในบรรยากาศ (ไม่โครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)	๒๘	๒๕.๕	๔๑	๔๐	ไม่บรรลุ	ไม่บรรลุ
๔. ระดับเสียงรบกวนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ)	๗๐	๗๕	๖๐	๕๔	ไม่บรรลุ	ไม่บรรลุ

หมายเหตุ : คุณภาพน้ำในเกณฑ์ดี หมายถึง คุณภาพน้ำประเภทที่ ๓ ขึ้นไป

ข้อเสนอแนะการดำเนินงาน

ปี ๒๕๖๑ เป็นปีที่มีการดำเนินงานต่อเนื่องจากแผนงาน/โครงการภายใต้แผนจัดการมลพิษ ประกอบกับมีการปรับเปลี่ยน การดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ มีการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะที่ควรผลักดันในปีต่อไป ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันและลดการเกิดมลพิษที่ต้นทาง ควรเพิ่มเติมการดำเนินการในการใช้มาตรการลดปริมาณ รถยนต์ส่วนบุคคลที่วิ่งในพื้นที่การจราจรหนาแน่น สนับสนุนให้เกิดการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากในช่วง ปลายปี ๒๕๖๑ เกิดวิกฤตฝุ่นละออง PM_{2.5} จึงควรเน้นมาตรการที่จะช่วยลดการเกิดฝุ่นที่ต้นทาง และในส่วนของจัดการ ของเสียที่ต้นทางยังควรคงต้องมีการพัฒนากระบวนการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกเศษวัสดุรีไซเคิล และคุณภาพวัตถุดิบจาก วัสดุใช้แล้ว และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนของเสียจากกระบวนการผลิตระหว่างโรงงานอุตสาหกรรม รวมไปถึงลดการใช้ สารเคมีอันตรายในภาคการเกษตรและการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง รวมทั้งต้องมีการรณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิด ความสนใจหันมาเลือกใช้และบริโภคสินค้าดังกล่าว ซึ่งกลุ่มผู้บริโภคจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ หันมาผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการบำบัดกำจัดของเสียและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ควรมีมาตรการ สนับสนุนการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจากชุมชน โดยให้มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น การจัดตั้งศูนย์กำจัดของเสียอันตรายชุมชน โรงงานคัดแยกและรีไซเคิลซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และวัสดุรีไซเคิลอื่น และมาตรการที่ยังคงต้องเพิ่มเติมต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๐ อาทิ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ ในการจัดเก็บในการเก็บและการกำจัดทำลายสารอันตรายทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่คงค้างเสื่อมสภาพและ ซากบรรจุภัณฑ์สารเคมีที่ใช้แล้ว ปรับปรุงกฎหมายควบคุมโฆษณาสารเคมีทางการเกษตร การทำเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำ ต้องไม่ใช้สารเคมีอันตรายหรือให้ทำการเกษตรอินทรีย์ กำหนดให้มีระบบการเรียกคืนและกำจัดซากบรรจุภัณฑ์สารเคมี ในภาคการเกษตรโดยภาคเอกชน

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการมลพิษ ควรผลักดันต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๐ อาทิ การกำหนดให้ มีฐานข้อมูลกลางด้านมลพิษของประเทศ มีการจัดสรรงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมในสัดส่วนที่เหมาะสม มีการนำเครื่องมือ ทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการลดมลพิษหรือของเสีย และเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชน รวมทั้งการจัดทำข้อมูล/องค์ความรู้ ด้านมลพิษในรูปแบบเข้าใจง่ายเพื่อสื่อสารประชาชน เนื่องจากปัจจุบันประชาชนในความสนใจในสถานการณ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น

